

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I *Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk*

Kommissionens förordning (EG) nr 360/1999 av den 18 februari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
★ Kommissionens förordning (EG) nr 361/1999 av den 18 februari 1999 om försäljning enligt det förfarande som fastställs i förordning (EEG) nr 2539/84 av nötkött som innehas av vissa interventionsorgan och som är avsett för försörjning av Kanarieöarna samt om upphävande av förordning (EG) nr 2509/98 och (EG) nr 2319/98	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 362/1999 av den 18 februari 1999 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Mexiko, Sydafrika och Ukraina och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Ungern och Polen	8
Kommissionens förordning (EG) nr 363/1999 av den 18 februari 1999 om fastställande av exportbidrag för bearbetade produkter av frukt och grönsaker, förutom de som beviljats på grundval av tillsatt socker	26
Kommissionens förordning (EG) nr 364/1999 av den 18 februari 1999 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg	29
Kommissionens förordning (EG) nr 365/1999 av den 18 februari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98	31
Kommissionens förordning (EG) nr 366/1999 av den 18 februari 1999 om de anbud som meddelats för export av vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98	32
Kommissionens förordning (EG) nr 367/1999 av den 18 februari 1999 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98	33

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 368/1999 av den 18 februari 1999 om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2007/98.....	34
	Kommissionens förordning (EG) nr 369/1999 av den 18 februari 1999 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2850/98	35
	Kommissionens förordning (EG) nr 370/1999 av den 18 februari 1999 om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2849/98	36
	Kommissionens förordning (EG) nr 371/1999 av den 18 februari 1999 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull och förskottsbeloppet på stödet	37

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

1999/138/EG:

- * **Beslut nr 1/1999 av associeringsrådet, associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan, av den 27 januari 1999 om ändring av protokoll nr 3 till Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan**

39

Kommissionen

1999/139/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 22 april 1998 om det stöd som Tyskland beviljat företaget SHB Stahl- und Hartgußwerke Bösdorf AG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 1325]**

46

1999/140/EKSG:

- * **Kommissionens beslut av den 17 juni 1998 om det stöd som Luxemburg beviljat ProfilARBED för investeringar i miljöskydd ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1998) 1764].....**

51

1999/141/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 10 februari 1999 om ändring av beslut 91/544/EEG om samverkansgruppen för äldre [delgivet med nr K(1999) 211]**

54

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 360/1999

av den 18 februari 1999

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 februari 1999 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	55,0
	204	41,1
	212	117,1
	624	115,7
	999	82,2
0707 00 05	068	134,5
	999	134,5
0709 10 00	220	132,9
	999	132,9
0709 90 70	052	127,5
	204	143,6
	999	135,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,5
	204	38,2
	212	42,6
	220	27,2
	600	48,3
	624	55,2
	999	45,7
0805 20 10	204	74,1
	999	74,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	54,6
	204	60,8
	464	61,8
	600	84,2
	624	80,3
	999	68,3
	0805 30 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	600	61,9
	999	62,4
	039	76,4
	060	38,6
	400	74,3
	404	62,3
	528	145,2
706	107,2	
0808 20 50	720	81,7
	728	66,6
	999	81,5
	052	132,7
	388	79,6
	400	85,1
	512	87,2
	528	82,4
624	55,8	
999	87,1	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 361/1999

av den 18 februari 1999

om försäljning enligt det förfarande som fastställs i förordning (EEG) nr 2539/84 av nötkött som innehas av vissa interventionsorgan och som är avsett för försörjning av Kanarieöarna samt om upphävande av förordning (EG) nr 2509/98 och (EG) nr 2319/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1633/98⁽²⁾, särskilt artikel 7.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna beträffande vissa jordbruksprodukter⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.2 i denna, och

av följande skäl:

Vissa interventionsorgan innehar betydande lager av nötkött som köpts upp till intervention. En förlängning av lagringstiden bör undvikas på grund av de höga kostnader detta medför.

I kommissionens förordning (EG) nr 1319/98⁽⁵⁾ om upprättande av en prognostiserad balans för försörjning av Kanarieöarna med nötkött, fastställs den prognostiserade försörjningsbalansen för fryst nötkött från perioden från och med den 1 juli 1998 till och med den 30 juni 1999. Med hänsyn till traditionella handelsavtal är det lämpligt att frisläppa interventionskött i syfte att försörja Kanarieöarna under denna period.

I kommissionens förordning (EEG) nr 2539/84 av den 5 september 1984 om närmare bestämmelser för viss försäljning av fryst nötkött som innehas av interventions-

organ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95⁽⁷⁾, föreskrivs att ett förfarande i två steg får tillämpas vid försäljning av nötkött från interventionslager.

För att säkerställa ett regelbundet och enhetligt anbuds-förfarande bör ytterligare åtgärder vidtas utöver dem som fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 2173/79⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95.

I artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2790/94 av den 16 november 1994 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1601/92 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna beträffande vissa jordbruksprodukter⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 825/98⁽¹⁰⁾, fastställs att stödlicenser utfärdade av de behöriga spanska myndigheterna skall användas vid leveranser från gemenskapen. För att förbättra handläggningen av ovan nämnda ordning bör vissa undantag från denna förordning fastställas, i synnerhet när det gäller ansökan om och utfärdandet av stödlicenser.

Det är lämpligt att inleda denna försäljning i enlighet med kommissionens förordningar (EEG) nr 2539/84, (EEG) nr 3002/92⁽¹¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 770/96⁽¹²⁾ och (EG) nr 2790/94, samtidigt som vissa undantagsregler som visar sig nödvändiga fastställs, särskilt beroende på produkternas destination.

För att garantera att nötköttet når den avsedda destinationen är det nödvändigt att fastställa att en säkerhet ställs.

Förordning (EG) nr 2509/98⁽¹³⁾ och (EG) nr 2319/98⁽¹⁴⁾, bör upphöra att gälla.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Försäljning skall ske av de interventionsprodukter som köpts in i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 805/68 av

⁽⁶⁾ EGT L 238, 6.9.1984, s. 13.

⁽⁷⁾ EGT L 248, 14.10.1995, s. 39.

⁽⁸⁾ EGT L 251, 5.10.1979, s. 12.

⁽⁹⁾ EGT L 296, 17.11.1994, s. 23.

⁽¹⁰⁾ EGT L 117, 21.4.1998, s. 5.

⁽¹¹⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

⁽¹²⁾ EGT L 104, 27.4.1996, s. 13.

⁽¹³⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 3.

⁽¹⁴⁾ EGT L 289, 28.10.1998, s. 20.

⁽¹⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²⁾ EGT L 210, 28.7.1998, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 183, 26.6.1998, s. 22.

- 1 500 ton benfritt nötkött som innehas av det irländska interventionsorganet,
- 200 ton nötkött med ben som innehas av det spanska interventionsorganet.

2. Detta kött skall säljas för leverans till Kanarieöarna i enlighet med förordning (EG) nr 1319/98.

3. Med förbehåll för bestämmelserna i denna förordning skall försäljningen genomföras i enlighet med bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 2539/84, (EEG) nr 3002/92 och (EG) nr 2790/94.

4. De kvaliteter och minimipriser som avses i artikel 3.1 i förordning (EEG) nr 2539/84 anges i bilaga I.

5. Interventionsorganen skall först sälja de produkter i varje grupp som lagrats längst.

Uppgifter om kvantiteter och orter där produkterna lagras skall finnas tillgängliga för berörda parter på de adresser som anges i bilaga II.

6. Endast de anbud som inkommit till de berörda interventionsorganen senast den 25 februari 1999 kl. 12.00 skall beaktas.

7. Genom undantag till artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 2173/79 skall anbuden lämnas till det berörda interventionsorganet i slutet kuvert med en hänvisning till förordningen i fråga. Det slutna kuvertet skall inte öppnas av interventionsorganet innan den tidsfrist löpt ut som anges i punkt 6.

Artikel 2

1. Anbudet eller ansökan om köp skall inlämnas av en aktör som är inskriven i det register som anges i artikel 5.1 i förordning (EG) nr 2790/94 eller av en aktör som skriftligen bemyndigats att handla i dennes namn.

2. Efter mottagande av en ansökan om köp skall interventionsorganet sluta kontrakt först efter att ha kontrollerat med de spanska behöriga organ som avses i bilaga III, att den aktuella kvantiteten finns tillgänglig inom ramen för den prognostiserade försörjningsbalansen.

3. De spanska myndigheterna skall omedelbart reservera den begärda kvantiteten för sökanden fram till mottagandet av ansökan om aktuell stödlicens. Trots vad som anges i artikel 6.1 i förordning (EG) nr 2790/94, skall ansökan om licens åtföljas av originalet till fakturan

utfärdad av det säljande interventionsorganet, eller av en styrkt kopia.

Ansökan om stödlicens skall inlämnas senast 14 dagar efter datum för upprättandet av fakturan.

4. Trots vad som anges i artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2790/94, skall stöd inte beviljas för kött som säljs i enlighet med den här förordningen.

5. Trots vad som anges i artikel 3.4 b i förordning (EG) nr 2790/94, skall följande anges i fält 24 i ansökan om stödlicens och i stödlicensen: "Stödlicens för användning på Kanarieöarna — utan bidrag".

Artikel 3

Trots vad som anges i artikel 4.2 i förordning (EEG) nr 2539/84, får ansökan om köp inlämnas från och med den tionde arbetsdagen efter det datum som anges i artikel 1.6.

Artikel 4

Den säkerhet som föreskrivs i artikel 5.1 i förordning (EEG) nr 2539/84 skall vara följande:

- 3 000 euro per ton benfritt nötkött.
- 1 400 euro per ton nötkött med ben.

Leverans till Kanarieöarna av de ifrågavarande produkterna senast den 30 juni 1999 skall utgöra ett primärt krav i enlighet med artikel 20 i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽¹⁾. Bevis på att detta krav har uppfyllts skall lämnas senast två månader efter det att alla formaliteter beträffande leveransen i fråga har fullgjorts hos de behöriga myndigheterna på Kanarieöarna.

Artikel 5

På den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordning (EEG) nr 3002/92 och på kontroll exemplet T5 skall följande anges:

Carne de intervención destinada a las islas Canarias — Sin ayuda [Reglamento (CE) n° 361/1999]

Interventionskød til De Kanariske Øer — uden støtte (forordning (EF) nr. 361/1999)

⁽¹⁾ EGT L 205, 3.8.1985, s. 5.

Interventionsfleisch für die Kanarischen Inseln — ohne Beihilfe (Verordnung (EG) Nr. 361/1999)

Κρέας από την παρέμβαση για τις Καναρίους Νήσους — χωρίς ενισχύσεις [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 361/1999]

Intervention meat for the Canary Islands — without the payment of aid (Regulation (EC) No 361/1999)

Viandes d'intervention destinées aux îles Canaries — Sans aide [règlement (CE) n° 361/1999]

Carni in regime d'intervento destinate alle isole Canarie — senza aiuto [regolamento (CE) n. 361/1999]

Interventievlees voor de Canarische Eilanden — zonder steun (Verordening (EG) nr. 361/1999)

Carne de intervenção destinada às ilhas Canárias — sem ajuda [Regulamento (CE) n.º 361/1999]

Kanariansaarille osoitettu interventio liha — ilman tukea (Asetus (EY) N:o 361/1999)

Interventionskött för Kanarieöarna — utan bidrag (Förordning (EG) nr 361/1999).

Artikel 6

Förordning (EG) nr 2509/98 och (EG) nr 2319/98 skall upphöra att gälla.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I — LIITE I — BILAGA I

Estado miembro	Productos	Cantidad aproximada (toneladas)	Precio mínimo expresado en euros por tonelada (1)
Medlemsstat	Produkter	Tilnærmet mængde (tons)	Mindstepriser i EUR/ton (1)
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Ungefähre Mengen (Tonnen)	Mindestpreise, ausgedrückt in EUR/Tonne (1)
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Κατά προσέγγιση ποσότητα (τόνοι)	Ελάχιστες τιμές πώλησης εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο (1)
Member State	Products	Approximate quantity (tonnes)	Minimum prices expressed in EUR per tonne (1)
État membre	Produits	Quantité approximative (tonnes)	Prix minimaux exprimés en euros par tonne (1)
Stato membro	Prodotti	Quantità approssimativa (tonnellate)	Prezzi minimi espressi in euro per tonnellata (1)
Lidstaat	Producten	Hoeveelheid bij benadering (ton)	Minimumprijzen uitgedrukt in euro per ton (1)
Estado-membro	Produtos	Quantidade aproximada (toneladas)	Preço mínimo expresso em euros por tonelada (1)
Jäsenvaltio	Tuotteet	Arvioitu määrä (tonneina)	Alimmat hinnat euroina tonnilta (1)
Medlemsstat	Produkter	Ungefärlig kvantitet (ton)	Lägsta priser i euro per ton (1)

a) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef — Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha — Benfritt kött**

IRELAND	— Thick flank (INT 12)	400	1 000
	— Topside (INT 13)	200	1 200
	— Silverside (INT 14)	100	1 000
	— Rump (INT 16)	100	1 000
	— Striploin (INT 17)	500	2 500
	— Forerib (INT 19)	200	1 200

b) **Cuartos traseros con hueso — Bagfjerdinger, ikke udbenet — Hinterviertel mit Knochen — Οπίσθια τέταρτα με κόκαλα — Bone-in hindquarters — Quartiers arrière avec os — Quarti posteriori non disossati — Achtervoeten met been — Quartos traseiros com osso — Luullinen takaneljannes — Bakkvartsparter med ben**

ESPAÑA	— Cuartos traseros	200	750
--------	--------------------	-----	-----

(1) Estos precios se entienden peso neto de acuerdo con las disposiciones del apartado 1 del artículo 17 del Reglamento (CEE) n° 2173/79.

(1) Disse priser gælder netto i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2173/79.

(1) Diese Preise gelten netto gemäß den Vorschriften von Artikel 17 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 2173/79.

(1) Οι τιμές αυτές εφαρμόζονται επί του καθαρού βάρους σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2173/79.

(1) These prices shall apply to net weight in accordance with the provisions of Article 17(1) of Regulation (EEC) No 2173/79.

(1) Ces prix s'entendent poids net conformément aux dispositions de l'article 17, paragraphe 1, du règlement (CEE) n° 2173/79.

(1) Il prezzo si intende peso netto in conformità del disposto dell'articolo 17, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 2173/79.

(1) Deze prijzen gelden netto, overeenkomstig de bepalingen van artikel 17, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2173/79.

(1) Estes preços aplicam-se a peso líquido, conforme o disposto no n.º 1 do artigo 17.º do Regulamento (CEE) n.º 2173/79.

(1) Asetuksen (ETY) N:o 2173/79 17 artiklan 1 kohdan mukaiset nettopainohinnat.

(1) Dessa priser gäller nettovikt enligt bestämmelser i artikel 17.1 i förordning (EEG) nr 2173/79.

*ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II — LIITE II — BILAGA II*

**Direcciones de los organismos de intervención — Interventionsorganernes adresser —
Anschriften der Interventionsstellen — Διευθύνσεις των οργανισμών παρεμβάσεως — Addresses
of the intervention agencies — Adresses des organismes d'intervention — Indirizzi degli
organismi d'intervento — Adressen van de interventiebureaus — Endereços dos organismos
de intervenção — Interventioelinten osoitteet — Interventionsorganens adresser**

ESPAÑA:

FEGA (Fondo Español de Garantía Agraria)
Beneficencia, 8
E-28005 Madrid
Tel.: (34) 913 47 65 00/913 47 63 10; télex: FEGA 23427 E/FEGA 41818 E;
fax: (34) 915 21 98 32/915 22 43 87

IRELAND:

Department of Agriculture, Food and Forestry
Agriculture House
Kildare Street
IRL-Dublin 2
Tel. (01) 678 90 11, ext. 2278 and 3806
Telex 93292 and 93607, telefax (01) 661 62 63, (01) 678 52 14 and (01) 662 01 98

*ANEXO III — BILAG III — ANHANG III — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III — ANNEX III — ANNEXE
III — ALLEGATO III — BIJLAGE III — ANEXO III — LIITE III — BILAGA III*

**Organismos españoles a que se refiere el apartado 2 del artículo 2 — De i artikel 2, stk. 2,
omhandlede spanske organer — Die in Artikel 2 Absatz 2 genannten spanischen Stellen —
Οι ισπανικοί οργανισμοί που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 — The Spanish agencies
referred to in Article 2(2) — Les organismes espagnols visés à l'article 2, paragraphe 2 —
Organismi spagnoli di cui all'articolo 2, paragrafo 2 — In artikel 2, lid 2, bedoelde Spaanse
instanties — Organismos espanhóis referidos no n.º 2 do artigo 2.º — 2 artiklan 2 kohdan
tarkoittama espanjalainen toimielin — De i artikel 2.2 avsedda spanska organen**

— Dirección Territorial de Comercio en Las Palmas
José Frachy Roca, 5
E-35007
Las Palmas de Gran Canaria
Tel.: (34) 928 26 14 11/928 26 21 36; fax: (34) 928 27 89 75

— Dirección Territorial de Comercio en Santa Cruz de Tenerife
Pilar, 1
E-38002
Santa Cruz de Tenerife
Tel.: (34) 922 24 14 80/922 24 13 79; fax: (34) 922 24 42 61/922 24 68 36

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 362/1999

av den 18 februari 1999

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Mexiko, Sydafrika och Ukraina och om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exportörer i Ungern och Polen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 7 och 8 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Kommissionen meddelade den 20 maj 1998 genom ett tillkännagivande som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾ att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av linor och kablar av stål med ursprung i Kina, Indien, Sydkorea, Sydafrika och Ukraina.

Den 30 juli 1998 meddelade kommissionen på motsvarande sätt att det skulle inledas ett antidumpningsförfarande beträffande import av samma produkt med ursprung i Ungern, Mexiko och Polen ⁽⁴⁾.

- (2) Förfarandena inleddes till följd av två klagomål som i april och juni 1998 ingivits av Liaison Committee of European Union Wire Rope Industries (EWRIS) som företrädare för tillverkare i gemenskapen vilka står för en betydande del av gemenskapens tillverkning av linor och kablar av stål. Klagomålen innehöll bevisning för dumpning av produkten i fråga och för väsentlig skada till följd därav, och bevisningen ansågs efter samråd tillräckliga för att motivera inledandet av ett förfarande.

Både när det gäller analysen av dumpning och analysen av skada bedömdes det som lämpligt att slå samman de två förfarandena (se skäl 6).

- (3) Kommissionen underrättade officiellt de klagande tillverkarna i gemenskapen, de exporterande tillverkare, importörer, leverantörer och användare som man visste berördes, liksom berörda sammanslutningar och företrädare för de exporterande länderna. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tid som angavs i tillkännagivandena om inledande av förfarandena skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda. Alla parter som begärde det gavs möjlighet att bli hörda.

- (4) Kommissionen sände frågeformulär till alla kända berörda parter. Med hänsyn till det stora antalet klagande tillverkare i gemenskapen och de tidsfrister som fastställs i artikel 6.9 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) beslöt kommissionen att i enlighet med artikel 17 i grundförordningen grunda undersökningen av skada på ett stickprov av de klagande gemenskapstillverkarna. Kommissionen mottog svar från 21 exporterande tillverkare i de berörda länderna, från tre importörer och från tre leverantörer i tidigare led i produktionskedjan. Från användarindustrin inkom inga svar.

- (5) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för ett preliminärt fastställande av dumpning, skada och gemenskapens intresse och genomförde kontrollbesök på plats hos följande företag:

A. Klagande tillverkare i gemenskapen

a) Danmark

Randers Rebslageri

b) Frankrike

Trefileurope

c) Tyskland

BTS Drahtseile GmbH

d) Italien

Redaelli Tecnacordati SpA

e) Spanien

Trenzas y Cables SL

f) Förenade kungariket

Bridon International Limited

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 128, 30.4.1998, s. 18.

⁽³⁾ EGT C 155, 20.5.1998, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT C 239, 30.7.1998, s. 3.

B. *Exportörer tillverkare*

a) Ungern

Drótáru és Drótkötél Ipari és Kereskedelmi Rt, Miskolc

b) Indien

Usha Martin Industries & Usha Beltron Ltd, Calcutta

Mohatta & Heckel, Mumbai

c) Sydkorea

Kiswire Ltd, Seoul och Pusan

Maho Rope & Wire Ltd, Pusan

Chung Woo Rope Co., Ltd, Pusan

Chun Kee Steel and Wire Rope Co., Ltd, Suncheon

d) Mexiko

Aceros Camesa SA de CV, Mexiko

Cablesa SA de CV, Queretaro

Det sistnämnda företaget undersöktes, men det konstaterades att det inte hade exporterat den berörda produkten under undersökningsperioden, och följaktligen berörs företaget inte av antidumpningsförfarandet.

e) Polen

Drumet SA, Wloclawek

"Linodrut" – koncernen ⁽¹⁾

f) Sydafrika

Haggie Rand Limited, Cleveland

C. *Närstående importörer i gemenskapen*

a) Indien: Usha Martin Europe Limited (Förenade kungariket)

Usha Martin Scandinavia (Danmark)

b) Sydkorea: Kiswire Europe BV (Nederländerna)

c) Sydafrika: Haggie Rand Europe (Belgien)
Le Lis (Belgien)

- (6) Undersökningen av dumpning omfattade i bägge förfarandena perioden från och med den 1 januari 1997 till och med den 31 mars 1998 (nedan kallad undersökningsperioden).

Undersökningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1994 till och med den

⁽¹⁾ Följande företag i koncernen omfattas av detta antidumpningsförfarande:

- Slaskie Zaklady Lin i Drutu "Linodrut" Spólka Akcyjna.
- Fabryka Lin i Drutów "Linodrut" Zabrze Spólka z ograniczona odpowiedzialnoscia.
- Fabryka Lin i Drutów "Falind" Spólka z ograniczona odpowiedzialnoscia.
- Górnoslaska Fabryka Lin i Drutu "Linodrut" Bytom Spólka z ograniczona odpowiedzialnoscia.
- Dolnoslaska Fabryka Lin i Drutu "Linodrut Linmet" spólka z ograniczona odpowiedzialnoscia.

31 mars 1998 (nedan kallad den undersökta perioden).

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**1. **Berörd produkt**

- (7) Den produkt som berörs är linor och kablar av stål, inbegripet slutet tågvirke, med undantag av linor och kablar av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar (nedan, enligt branschens terminologi, kallade stål-linor). Produkterna klassificeras enligt KN-nummer 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 och 7312 10 99.

En ställina består av tre huvudsakliga delar: den ståltråd som bildar kardelen, kardelerna som är lindade kring en kärna och själva kärnan. Dessa beståndsdelar har olika utformning beroende på de fysiska krav som ställs i den tilltänkta användningen av ställinan. En enda kardel kan i vissa fall användas som ställina.

Det förekommer olika kvaliteter av ståltråd med olika draghållfasthet och diameter. Ståltråden kan vara galvaniserad (t.ex. överdragen med zink) eller blank.

Kardelen erhålles genom nära sammanslagning av flera trådar lagda i olika geometriska mönster eller konstruktioner (t.ex. standard, seal, filler och warrington). Mängden ståltråd och dess storlek och kvalitet är avgörande för egenskaperna hos den enskilda typen av ställina.

Kardelerna sätts vanligen samman och lindas runt en kärna som kan vara av fibermaterial (naturligt eller syntetiskt), stål eller en kombination av bägge.

Det finns också andra specifikationer för ställinor, t.ex. slagningsriktning, om de är förformade eller inte eller har andra särskilda egenskaper (kompakta, kabelslagning, graden av rotationsfrihet). De har i regel runt tvärsnitt, men kan också vara rektangulära. Ställinor kan vara tillkapade i längder eller vara utrustade med anslutningar (krokar, ringar) och kan vara plastöverdragna.

Ställinor används i en mängd olika tillämpningar, inbegripet för allmänna ändamål, fiskeri, sjöfart/skeppsfart, olje- och gasindustri, gruvdrift, skogsbruk, linbanetransport, väg- och vattenbyggnadsarbeten, byggnadsverksamhet samt hissar. Trots de olika tillämpningarna och smärre skillnader när det gäller fysiska egenskaper betraktas dessa produkter som en och samma produkt.

2. **Likadan produkt**

- (8) Även om vissa exporterande tillverkare gjorde gällande att de berörda produkterna från olika exporterande länder inte alla var likadana, konstaterade kommissionen att det inte fanns några större

skillnader i fråga om grundläggande fysiska och tekniska egenskaper mellan de olika typerna av ställinor (se beskrivningen ovan). När det gäller användning och bruk av ställinor konstaterades att alla ställinor, även om det fanns en rad olika användarindustrier, i allt väsentligt hade samma användning.

Ställinor som tillverkades och såldes på den inhemska marknaden i Ungern, Indien, Sydkorea, Mexiko, Polen och Sydafrika och ställinor som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin befanns ha samma fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden som de ställinor som exporterades till gemenskapen från de berörda länderna. Det konstaterades vidare när det gällde de enskilda produkttyperna att ställinor som importerades till gemenskapen från de berörda länderna var utbytbara med ställinor som tillverkades i gemenskapen. Därför drogs slutsatsen att alla ställinor var sådana likadana produkter som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

C. DUMPNING

1. Normalvärde

a) *Generell metod (Kina, Ungern, Indien, Sydkorea, Mexiko, Polen, Sydafrika och Ukraina)*

- (9) För att kunna fastställa normalvärdet fastställdes först för var och en av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i de länder som berördes av förfarandet om deras inhemska försäljning av den berörda produkten var representativ i enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen, dvs. om denna försäljning motsvarade minst 5 % av volymen av deras exportförsäljning till gemenskapen av produkten i fråga.

Kommissionen undersökte därefter om volymen av den sammanlagda inhemska försäljningen av de enskilda produkttyperna motsvarade minst 5 % av exportförsäljningen av samma produkttyp till gemenskapen.

För de produkter som uppfyllde minimikravet på 5 % undersökte kommissionen om försäljningen hade skett vid normal handel i tillräckliga mängder, i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen.

I de fall där, för de enskilda produkttyperna, försäljningsvolymen på den inhemska marknaden till priser över kostnaderna per enhet utgjorde minst 80 % av försäljningen, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt betalats för all inhemska försäljning. I de fall där, för de enskilda produkttyperna, volymen lönsamma transaktioner var lägre än 80 % men minst 10 %, fastställdes normalvärdet på grundval av de vägda genomsnittliga priser som faktiskt beta-

lats för den resterande delen av den lönsamma inhemska försäljningen.

- (10) För de produkttyper för vilka den inhemska försäljningsvolymen motsvarade mindre än 5 % av exportvolymen till gemenskapen eller för vilka volymen lönsam inhemska försäljning utgjorde mindre än 10 %, ansågs den inhemska försäljningen av dessa produkttyper inte ha skett i tillräckliga mängder enligt artikel 2.2 och 2.4 i grundförordningen och beaktades därför inte. I enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen grundades i dessa fall normalvärdet på ett vägt genomsnitt av de priser som andra tillverkare i det berörda landet tog ut vid representativ inhemska försäljning av motsvarande produkttyp vid normal handel.
- (11) I de fall där, för de enskilda produkttyperna, de andra tillverkarna i det berörda landet inte hade någon försäljning i tillräckliga mängder eller inte hade någon representativ inhemska försäljning konstruerades normalvärdet, i enlighet med artikel 2.3 och 2.6 i grundförordningen, på grundval av den berörda exporterande tillverkarens tillverkningskostnader för den berörda produkttypen plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader grundades på representativ inhemska försäljning, och vinstmarginalen grundades på representativ försäljning vid normal handel.
- b) *Användning av tillgängliga uppgifter (Indien och Polen)*
- (12) En indisk och en polsk exporterande tillverkare tillhandhåll inte tillräckliga uppgifter beträffande normalvärdet. Framför allt var deras uppgifter beträffande tillverkningskostnaderna otillräckliga. Under dessa omständigheter blev det nödvändigt att i enlighet med artikel 18.1 och 18.5 i grundförordningen fastställa normalvärdet för dessa företag på grundval av tillgängliga uppgifter. Det beslutades preliminärt att uppgifterna beträffande normalvärdet för den andra samarbetsvilliga exporterande tillverkaren i landet i fråga utgjorde den mest lämpliga grundvalen.
- c) *Jämförelseland för länder som inte har marknadsekonomi (Kina och Ukraina)*
- (13) Eftersom Kina och Ukraina inte betraktas som länder med marknadsekonomi måste, i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen, ett normalvärde fastställas med ett tredje land med marknadsekonomi som jämförelseland. Norge föreslogs av den klagande och nämndes i meddelandet om att antidumpningsförfarandet skulle inledas. Inom den

tid som angavs i meddelandet framförde en kinesisk exporterande tillverkare invändningar mot detta förslag och föreslog i stället Indien. En ukrainsk tillverkare invände också mot förslaget och föreslog för sin del Turkiet.

Sedan frågan undersökts närmare visade det sig att Norge inte var ett lämpligt jämförbart land, eftersom det bara fanns en tillverkare i landet och endast begränsad import. Konkurrensen på denna marknad var därför mycket liten. Dessutom var den inhemska marknaden mycket liten.

Det undersöktes om det skulle vara möjligt att använda normalvärdet i Förenta staterna, där det förekommer en rad olika produkttyper på en konkurrensutsatt marknad. Endast ett av de företag som kontaktades i Förenta staterna var villigt att samarbeta. Det visade sig emellertid i samband med undersökningen att denna tillverkare inte samarbetade i tillräckligt hög grad för att kommissionen på ett tillfredsställande sätt skulle kunna kontrollera vilka priser som betalades för de enskilda produkttyperna på den amerikanska marknaden eller hur höga tillverkningskostnaderna var.

Parallellt härmed undersökte kommissionen om Thailand eller Turkiet kunde vara ett lämpligt val. Flera företag kontaktades men, trots väsentliga ansträngningar från kommissionens sida, vägrade de att samarbeta i förfarandet.

Under dessa omständigheter beslöt kommissionen att använda ett av de länder med marknadsekonomi som omfattades av förfarandet. Indien ansågs vara det mest lämpliga jämförbara landet i enlighet med artikel 2.7 i grundförordningen. För det första är den indiska inhemska marknaden den största, och den utmärks av att det finns ett stort antal konkurrerande lokala tillverkare. För det andra är den indiska försäljningen av den berörda produkten på hemmamarknaden den mest representativa i jämförelse med den kinesiska och ukrainska exporten till gemenskapen.

Normalvärdet för den kinesiska och ukrainska exporten till gemenskapen fastställdes därför på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas av oberoende kunder på den indiska marknaden.

2. Exportpris

a) *Generell metod*

- (14) I de fall där exportförsäljningen till gemenskapen skedde direkt till oberoende kunder fastställdes exportpriserna, i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas av dessa kunder.
- (15) Exportpriserna i Indien, Sydkorea och Sydafrika konstruerades, i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, på grundval av de priser till vilka de importerade produkterna första gången såldes

vidare till oberoende köpare i gemenskapen. Justeringar gjordes för alla kostnader som tillkommit mellan import och återförsäljning, inbegripet en skälig marginal för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Vinstnivån fastställdes, i de fall uppgifterna ansågs tillförlitliga och representativa, på grundval av de uppgifter beträffande vinst som överlämnats av de samarbetsvilliga importörer i gemenskapen av den berörda produkten som inte var någon tillverkare närstående.

b) *Individuell behandling (Kina)*

- (16) Fyra exporterande kinesiska tillverkare begärde individuell behandling, dvs. att det skulle fastställas separata exportpriser för dem och att det skulle beräknas en dumpningsmarginal för var och en av dem.

Kommissionen kontrollerade om de fyra företagen, faktiskt och rättsligt, åtnjöt ett oberoende från den kinesiska staten som var jämförbart med det som skulle råda i ett land med marknadsekonomi. I detta syfte ställdes detaljerade frågor till företagen angående ägarförhållanden, ledning och kontroll samt fastställande av kommersiella strategier och företagsstrategi.

Inget av de fyra företagen kunde till kommissionens belåtenhet visa att det var tillräckligt självständigt i förhållande till de kinesiska myndigheterna. I synnerhet innehas kapitalet i dessa företagen av staten, som också äger produktionsutrustningen.

Med undantag för ett företag, för vilket det av verksamhetsföreskrifterna klart framgick att beslutanderätten i alla väsentliga frågor rörande driften låg hos staten, var det inget av företagen som överlämnade något exemplar av företagets "bolagsordning".

Det var därför inte möjligt att fastställa huruvida dessa företag utövade sin verksamhet oberoende av de kinesiska myndigheterna och om de fritt kunde besluta om löner, produktionsnivå och prispolitik och särskilt om de kunde fatta beslut om vilka kvantiteter som skulle säljas på den inhemska marknaden respektive på exportmarknaden.

Det beslöts därför att det inte var lämpligt att bevilja dessa fyra företag individuell behandling.

3. Jämförelse

- (17) För att jämförelsen skulle bli rättvis togs hänsyn i form av justeringar för påstådda olikheter i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen vad gäller indirekta skatter, kostnader för transport, försäkring, hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader, förpackning, kredit, kostnader efter försäljning och provisioner.

- (18) Tre företag i Sydkorea, det ungerska företaget och ett företag i Indien begärde att det skulle göras en justering för importavgifter. Detta godtogs när det gäller det ungerska företaget och de sydkoreanska företagen, med undantag för ett företag som inte kunde visa att det fanns ett direkt samband mellan importerade råvaror som användes för att tillverka den berörda produkten för försäljning på hemmamarknaden och den begärda justeringen för importavgifter. Justeringen beviljades inte heller för det indiska företaget, som inte kunde styrka att vissa importerade råvaror, i huvudsak zink, för vilka tull betalades vid importen, fysiskt ingick i sådana berörda produkter som såldes på den inhemska marknaden.
- (19) Det sydafrikanska företaget och ett polskt företag begärde en justering för skillnader i handelsled. Det sydafrikanska företaget grundade sitt krav på att dess försäljning på den inhemska marknaden gjordes direkt till oberoende kunder eller via filialer, medan exportförsäljningen gjordes till stora distributörer som sedan sålde produkten vidare. Vad beträffade försäljningen via filialer hävdade företaget att de funktioner som filialerna utövade var mera omfattande och att de priser som de tog ut högre än vad som var fallet när försäljningen skedde direkt från fabriken. Denna begäran godtogs inte, eftersom företaget inte kunde visa att det fanns konsekventa skillnader i de priser som tillämpades på den inhemska marknaden vid försäljning till oberoende kunder respektive vid försäljning via filialer.
- (20) Ett av de polska företagen hävdade att dess exportförsäljning till gemenskapen skedde till distributörer och grossister, vilka köpte stora kvantiteter, medan försäljningen på hemmamarknaden gjordes till distributörer och slutliga användare, vilka köpte små kvantiteter. Företaget kunde emellertid inte visa att det fanns olikheter i de funktioner som de påstått olika kategorierna kunder utövade, inte heller att det fanns några konsekventa och tydliga skillnader i pris i de olika handelsleden på den inhemska marknaden i exportlandet. Justeringen ansågs därför inte motiverad.
- (21) Ett av de indiska företagen hävdade att kommissionen vid beräkningen av kreditkostnader borde använda den faktiska betalningsdagen i stället för de betalningsvillkor som angavs på fakturan. Denna begäran avvisades, eftersom den faktiska betalningsdagen inte ansågs vara en faktor som beaktades vid fastställandet av de priser som togs ut, utan i stället de betalningsvillkor som angavs på fakturan.
- (22) Det sydafrikanska företaget begärde en justering för valutaomräkning enligt artikel 2.10 j i grundförordningen, med motivering att den sydafrikanska randen hade ökat i värde i förhållande till de europeiska valutorna under undersökningsperioden och att exportpriserna därför borde justeras. Denna begäran avvisades, eftersom växelkursfluktuationerna inte uppvisade några varaktiga förändringar.
- (23) Det ovannämnda polska företaget begärde en justering av sitt normalvärde med hänsyn till att företagets inhemska försäljning huvudsakligen skedde från lager, vilket medförde kostnader för lagerfinansiering, medan företaget när det gällde exportmarknaden producerade på beställning. Justeringen begärdes i enlighet med artikel 2.10 k. Eftersom företaget inte visade att skillnaden i finansieringskostnader påverkade prisernas jämförbarhet och i avsaknad av bevis för att kunderna till följd härav konsekvent betalade olika priser på den inhemska marknaden, kunde denna begäran inte tillmötesgå.

4. Dumpingsmarginaler

a) *Metod*

- (24) Det vägda genomsnittliga normalvärdet per produkttyp jämfördes, i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen, med det vägda genomsnittliga exportpriset från fabrik i samma handelsled. För alla de berörda länderna, med undantag av Sydkorea, visade jämförelsen att dumpning förekom.
- (25) För de icke-samarbetsvilliga företag som berördes av förfarandet och som inte besvarade kommissionens frågeformulär, inte gav sig till känna eller inte tillhandahöll de nödvändiga uppgifterna under undersökningen fastställdes dumpningsmarginalen i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen på grundval av tillgängliga uppgifter.

För att bedöma graden av samarbete i undersökningen jämfördes Eurostats uppgifter med de siffror beträffande exportvolymen till gemenskapen som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade lämnat. Det kunde därvid konstateras att samarbetsgraden var hög för alla de länder som omfattades av undersökningen. Kommissionen ansåg det därför lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga företagen till den högsta eller enda dumpningsmarginal som fastställts för ett samarbetsvilligt företag i det berörda landet, eftersom det inte fanns någon anledning att anta att en icke-samarbetsvillig exporterande tillverkare skulle ha dumpat på en lägre nivå än den högsta nivå som konstaterats.

Detta tillvägagångssätt ansågs också nödvändigt för att undvika att premiera bristande samarbetsvilja och för att inte skapa möjlighet till kringgående.

b) *Dumpningsmarginalernas nivå*

- (26) De preliminärt fastställda dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif gemenskapens gräns, är följande:

Kina: 74,8 %

- (27) Ungern:

— Drótarú és Drótkötél Ipari és Kereskedelmi Rt: 33,9 %

— Icke samarbetsvilliga exporterande tillverkare: 33,9 %

- (28) Indien:

— Usha Martin Industries & Usha Beltron Ltd: 39,8 %

— Mohatta & Heckel: 40,2 %

— Icke samarbetsvilliga exporterande tillverkare: 40,2 %

- (29) Sydkorea:

— Kiswire Ltd: 1,2 %

— Manho Rope & Wire Ltd: 0,1 %

— Chung Woo Rope Co., Ltd: 0,2 %

— Chun Kee Steel and Wire Rope Co., Ltd: 0,4 %

Dessa marginaler ligger under miniminivån.

- (30) Mexiko:

— Camesa SA de CV: 95,6 %

— Icke samarbetsvilliga exporterande tillverkare: 95,6 %

- (31) Polen:

— Drumet SA: 35,0 %

— "Linodrut"-koncernen: 56,1 %

— Icke samarbetsvilliga exporterande tillverkare: 56,1 %

- (32) Sydafrika:

— Haggie Rand Limited: 132 %

— Icke samarbetsvilliga exporterande tillverkare: 132 %

- (33) Ukraina:

54,8 %

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

1. Produktion i gemenskapen

- (34) Ett antal exporterande tillverkare hävdade att en av de klagande tillverkarna i gemenskapen i enlighet med artikel 4.1a och 4.2 i grundförordningen borde uteslutas vid definitionen av gemenskapsindustrin, eftersom företaget var en importör och en kedja av

distributionsföretag/handelsföretag närliggande, vilka hade importerat den berörda produkten till gemenskapen under den undersökta perioden från de länder som omfattades av undersökningen.

Det bör observeras att den klagande gemenskapstillverkaren i fråga inte själv importerade produkten under den undersökta perioden.

Vad beträffar den import som genomfördes av handelsföretagen i koncernen konstaterade kommissionen att den klagande gemenskapstillverkaren i fråga mycket riktigt ingick i en företagsgrupp som bland annat innefattade en importör och ett antal distributionsföretag, och att dessa företag hade importerat ställinor från de berörda länderna under undersökningsperioden. Det konstaterades också att koncernens struktur hade förändrats mellan 1994 och undersökningsperioden. Den klagande gemenskapstillverkaren i fråga, importören och distributionsföretagen hade emellertid under hela den undersökta perioden haft gemensamma ägarförhållanden och ansågs därför vara närliggande företag.

Kommissionen undersökte arten av koncernstruktur och fann att det inte kunde uteslutas att det förekom viss kontroll mellan de närliggande företagen, antingen direkt eller via det gemensamma holdingbolaget. Kommissionen fastställde att den volym dumpad produkt som de närliggande företagen hade importerat under undersökningsperioden motsvarade 2 % av förbrukningen i gemenskapen, 6 % av den totala importen från tredje land och endast 11 % av den klagande gemenskapstillverkarens tillverkningsvolym. Den klagande gemenskapstillverkarens huvudsakliga verksamhet utgjordes därför av tillverkning av ställinor.

Vad beträffar den klagande gemenskapstillverkarens kommersiella beteende på gemenskapsmarknaden konstaterade kommissionen att denna tillverkare, trots den eventuella förekomsten av kontroll av det slag som avses ovan, var underkastad samma skadevållande verkningar av den dumpade importen som de andra klagande gemenskapstillverkare som undersöktes i samband med förfarandet. Det bör i detta avseende påpekas att företagets kommersiella beteende på gemenskapsmarknaden som en följd av importen i fråga inte skilde sig väsentligt från de andra klagande gemenskapstillverkarnas. Kommissionen konstaterade att priserna på importen under undersökningsperioden med ursprung i de berörda länderna hade underskridit den berörda klagande gemenskapstillverkarens konsekvent och i betydande mån (ett vägt genomsnittligt underskridande på 75,8 % konstaterades). Det ansågs därför att den klagande gemenskapstillverkaren i fråga inte otillbörligt gynnades av den berörda importen och att han inte hade skyddats från dumpningens skadevållande verkningar.

Kommissionen ansåg därför att det inte fanns något skäl för att inte beakta denna klagande gemenskapstillverkarens tillverkning vid beräkningen av den totala produktionen i gemenskapen.

(35) Kommissionen konstaterade att vissa klagande tillverkare i gemenskapen hade köpt ställinor under undersökningsperioden från olika källor utanför gemenskapen, bland annat från de berörda länderna. Importvolymerna i fråga motsvarade emellertid en försumbar del av den totala produktionen (mindre än 1 % av de klagande gemenskapstillverkarnas totala tillverkning av ställinor). Kommissionen ansåg därför att dessa inköp låg i linje med normalt handelsbruk hos tillverkare som måste komplettera sitt eget produktsortiment med en mindre andel import. Denna import var nödvändig för att kunna erbjuda ett fullt produktsortiment och för att kunna konkurrera på gemenskapsmarknaden.

(36) På grundval av ovanstående ansåg kommissionen att produktionen i gemenskapen utgjordes av produktionen i alla företag som tillverkade ställinor i gemenskapen vid tidpunkten för undersökningen. Dessa företag kallas nedan "gemenskapstillverkare".

2. Gemenskapsindustrin

(37) Ett antal mindre tillverkare som stödde klagomålet besvarade inte kommissionens frågeformulär. I enlighet med artikel 4.1 definierades gemenskapsindustrin som de återstående samarbetsvilliga tillverkarna.

(38) På denna grundval utgjorde följande tjugo klagande gemenskapstillverkare "gemenskapsindustrin", nämligen Bremer Drahtseilerei Lüling GmbH (Tyskland), Bridon International Limited (Förenade kungariket), BTS Drahtseile GmbH (Tyskland), Cables Y Alambres Especiales Sa. (Spanien), Casar Drahtseilwerk Saar GmbH (Tyskland), Cordoaria Oliveira SA (Portugal), Drahtseilerei Gustav Kocks GmbH (Tyskland), Holding Ficadi (Frankrike), Iscar Funi Metalliche (Italien), D. Koronakis SA (Grekland), Metalcalvi Wire Ropes (Italien), Midland Wire Cordage Co., Ltd (Förenade kungariket), Randers Rebslageri (Danmark), Redaelli Tecnacordati SpA (Italien), Trefileurope (Frankrike), Trenzas Y Cables S.L. (Spanien), Vereinigte Drahtseilwerke GmbH (Tyskland), Voest-Alpine Austria Draht GmbH (Österrike), Vornbäumen-Stahlseile GmbH och Wadra GmbH (bägge Tyskland).

(39) Gemenskapsindustrin svarade för 97 % av den uppskattade totala produktionen i gemenskapen, och dess produktion utgjorde sålunda en betydande del av produktionen i gemenskapen i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen.

E. SKADA

1. Inledande anmärkningar

(40) För att fastställa skada i detta förfarande analyserade kommissionen, som framhölls ovan, uppgifter avseende den undersökta perioden. När det gällde utvecklingen av skadeindikatorerna under den undersökta perioden bör emellertid noteras att kommissionen, för att kunna göra en jämförelse från år till år, använde uppgifterna för hela den femtonmånadersperiod som undersökningsperioden omfattade (1997 och tre månader under 1998) som grund för att extrapolera siffrorna till att avse en undersökningsperiod om tolv månader.

2. Inhämtande av uppgifter beträffande skada

(41) Kommissionen begärde in och erhöll uppgifter från gemenskapsindustrin beträffande produktion, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljning, lager och sysselsättning (globala uppgifter). Med hänsyn till det stora antalet tillverkare som gemenskapsindustrin omfattade grundade kommissionen, i enlighet med artikel 17 i grundförordningen, sina avgöranden beträffande övriga skadeindikatorer, dvs. priser, lönsamhet, produktionskostnader och investeringar på ett urval företag i gemenskapsindustrin (stickprovsbaserade uppgifter).

(42) Stickprovet valdes ut efter geografisk belägenhet och företagets storlek med hänsyn till tillverkningsvolym. Det innebar i detta fall att såväl stora som små företag ingick i stickprovet. Der bör också observeras att kommissionen tog med sex tillverkare från sex medlemsstater i stickprovet.

Företagen i stickprovet svarade för 61 % av gemenskapsindustrins tillverkning av den berörda produkten under undersökningsperioden.

3. Förbrukning i gemenskapen

(43) Förbrukningen i gemenskapen grundades på svaren på frågeformuläret (gemenskapsindustrins försäljning), uppgifter från Eurostat (import) och klagomålet (icke-klagande gemenskapstillverkarens försäljning).

På grundval av ovanstående ökade förbrukningen i gemenskapen något under perioden, från 141 000 ton 1994 till 147 500 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning med totalt 5 %. Det bör observeras att förbrukningen ökade mellan 1994 och 1995 (7 %), medan den minskade mellan 1995 och 1996 (7 %). Under 1997 ökade förbrukningen något jämfört med 1996.

4. Import till gemenskapen från de berörda länderna

a) *Import från Sydkorea*

- (44) Eftersom dumpningsmarginalerna för importen av ställinor från Sydkorea befanns ligga under miniminivån, innefattar analysen av skada i det följande ingen bedömning verkningarna av importen från detta land.

b) *Import från Mexiko*

- (45) De klagande gjorde gällande att Eurostats statistik beträffande importen från Mexiko visade väsentligt lägre siffror än de faktiska siffrorna för importen under den undersökta perioden. Det skäl som uppgavs var att ställinorna importerades som ståltråd och hänfördes till två KN-nummer som inte var de rätta.

Kommissionen kontaktade tulltjänstemän i de berörda medlemsstaterna, vilka efter undersökning bekräftade att ställinor importerades enligt de KN-nummer som de klagande hade uppgivit. Kommissionen beslöt därför att i sina beräkningar ta med tillgängliga uppgifter från Eurostat för de två KN-nummer som hade använts för importen av ställinor från Mexiko.

c) *Sammanlaggen bedömning*

- (46) Kommissionen undersökte om verkan av importen av ställinor med ursprung i Kina, Ungern, Indien, Mexiko, Polen, Sydafrika och Ukraina borde slås samman vid bedömningen, i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen.
- (47) En av de exporterande tillverkarna invände mot att verkan av importen med ursprung i Ungern skulle slås samman vid bedömningen och gjorde gällande att utvecklingen av importen från Ungern volymmässigt inte kunde jämföras med utvecklingen av importen med ursprung i de andra berörda länderna.

Kommissionen undersökte dessa argument, men konstaterade att importen från Ungern hela tiden varit betydande och att den ökat från 1 407 ton 1994 till 2 121 ton under undersökningsperioden. Det bör påpekas att utvecklingen av importen från enskilda länder inte i sig är ett skäl för att inte göra en sammanslagen bedömning. Det konstaterades i

alla händelser att utvecklingen av importen från Ungern motsvarade tendensen för importen från de berörda länderna sammantaget. Kommissionen drog därför slutsatsen att verkan av importen från Ungern borde tas med i den sammanslagna bedömningen.

- (48) En annan exporterande tillverkare hävdade att importen från Mexiko var minimal och att Mexiko därför inte borde omfattas av undersökningen, och att i alla händelser verkan av importen med ursprung i Mexiko inte skulle slås samman med verkan av importen av produkten från de andra berörda länderna.

Vad beträffar importen från Mexiko drog kommissionen slutsatsen att importen inte var minimal (jfr uppgifterna ovan om importen från Mexiko), eftersom den motsvarade 3 % av förbrukningen i gemenskapen under undersökningsperioden.

- (49) Såsom anges ovan varierade de dumpningsmarginaler som konstaterats för alla de berörda länderna mellan 34 % och 132 %, vilket gör att de var högre än miniminivån. Importvolymerna från de berörda länderna var jämförbara både i absoluta och relativa termer. Dessutom var importvolymen från de sju berörda länderna inte att anse som försumbar.

- (50) När det gäller konkurrensvillkoren framkom det av undersökningen att ställinor importerade från de berörda länderna, jämförda produktslag för produktslag, hade samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper. Dessutom var dessa slag av ställinor utbytbara med andra produktslag som importerades från de berörda länderna och de som tillverkades i gemenskapen, och de salufördes i gemenskapen under samma period genom jämförbara försäljningskanaler under liknande marknadsvillkor. De importerade ställinorna kunde därför anses konkurrera sinsemellan och med de ställinor som tillverkades i gemenskapen.

- (51) Mot denna bakgrund ansåg kommissionen att alla kriterier i artikel 3.4 i grundförordningen var uppfyllda, dvs. dumpningsmarginalen för varje exportland var högre än miniminivån, importvolymen från varje land var inte försumbar och konkurrensvillkoren var jämförbara mellan de importerade produkterna samt mellan de importerade produkterna och de likadana gemenskapsprodukterna. Därför undersöktes den sammanslagna importen från de sju berörda länderna.

d) *Den dumpade importens volym och marknadsandel*

- (52) Den dumpade importen till gemenskapen med ursprung i de berörda länderna ökade från 17 429 ton år 1994 till 33 668 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en total ökning på 93 %.

(53) Dessa länders marknadsandel ökade från 12 % år 1994 till 23 % under undersökningsperioden, vilket innebär en ökning med 11 procentenheter under den undersökta perioden. Under undersökningsperioden varierade marknadsandelen för vart och ett av de berörda länderna mellan 1,4 % och 7,8 %.

e) *Priser för den dumpade importen*

(54) Analysen av prisunderskridandet gjordes för varje slag av ställina. För var och en av dessa produktslag jämförde kommissionen de exporterande tillverkarnas och den klagande gemenskapstillverkarens vägda genomsnittliga försäljningspriser, utan avdrag och skatter, beräknade på grundval av försäljning till första oberoende kund. De klagande gemenskapstillverkarnas genomsnittliga försäljningspris viktades i förhållande till försäljningsvolymen för varje slag av ställina. Dessa priser jämfördes sedan med motsvarande priser för varje berörd exporterande tillverkare på grundval av deras återförsäljningspriser i gemenskapen, vägda i förhållande till försäljningsvolym.

(55) För att nå fram till ett handelsled som är jämförbart med de klagande gemenskapstillverkarnas försäljning justerades importpriserna från de berörda länderna för att ta hänsyn till hanteringskostnader och den tull som skall betalas. Justeringen skedde på grundval av uppgifter som lämnats av importörerna.

(56) Till följd av denna jämförelse konstaterades följande vägda genomsnittliga prisunderskridande, uttryckt i procent av gemenskapstillverkarnas priser:

- Kina: 60,1 %
- Ungern: 47,3 %
- Indien: Från 40,1 % till 41,2 %
- Mexiko: 31,9 %
- Polen: Från 38,7 % till 43,7 %
- Sydafrika: 21,6 %
- Ukraina: 54,0 %

(57) Det är att märka att priserna på importen från de berörda länderna genomgående låg väsentligt under gemenskapsindustrins priser under perioden 1994 till undersökningsperioden.

5. Gemenskapsindustrins situation

a) *Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(58) Gemenskapsindustrins tillverkningsvolym av den berörda produkten var konstant under den undersökta perioden och ökade från 144 484 ton år 1994

till 145 192 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en total ökning på mindre än 1 %.

(59) Gemenskapsindustrins kapacitet ökade med 11 %. När det gäller kapacitetsökningen är det att märka att maskiner för tillverkning av tågvirke har en lång faktisk livslängd (mer än 20 år i vissa fall) och följaktligen konstaterades att det oundvikligen uppstår en kapacitetsökning när gamla maskiner ersätts med nya eftersom moderna maskiner är effektivare. De betydande investeringarna under 1995 hänför sig till största delen till en gemenskapstillverkare som bytte ut föråldrade maskiner. Under samma period minskade kapacitetsutnyttjandet, från 64 % år 1994 till 58 % under undersökningsperioden.

b) *Lager*

(60) Gemenskapsindustrins lager ökade väsentligt under perioden, från 30 607 ton år 1994 till 39 780 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning på 30 %. Lagren ökade särskilt mellan 1994 och 1995 (24 %).

c) *Försäljningsvolym och marknadsandel*

(61) Gemenskapsindustrins försäljning på gemenskapsmarknaden minskade från 106 042 ton år 1994 till 96 776 ton under undersökningsperioden, vilket innebär en minskning på 9 266 ton (9 %).

(62) En jämförelse mellan försäljningsvolymens och konsumtionens utveckling visar att gemenskapsindustrins marknadsandel minskade under den undersökta perioden. Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade från 75 % år 1994 till 66 % under undersökningsperioden, vilket motsvarar en förlust på nio procentenheter under den undersökta perioden.

d) *Priser*

(63) Det vägda genomsnittliga försäljningspriset för ställinor som såldes av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden uppvisade en liten sammanlagd ökning mellan 1994 och undersökningsperioden (från 1,34 till 1,46 ecu per kilogram).

Det är att märka att priserna på den berörda importen hela tiden låg väsentligt under gemenskapsindustrins priser.

e) *Lönsambet*

(64) Det är att märka att uppgifter rörande lönsamheten för ställinor inte fanns tillgängliga för alla de företag som ingick i stickprovet (i vissa företags kostnadsredovisning särredovisades inte ställinor). Följaktligen använde kommissionen i enlighet med artikel 3.8 i grundförordningen uppgifter om lönsamheten i närmast tillgängliga sektor för att

bedöma gemenskapsindustrins situation. Företagens totala lönsamhet ansågs vara representativ för ställinor eftersom ställinor svarar för en väsentlig andel av alla de berörda företagens totala omsättning.

Den genomsnittliga lönsamheten för de klagande gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet minskade från +1,3 % år 1994 till -0,6 % år 1997. Av undersökningen framgick det att trots en smärre ökning av de genomsnittliga försäljningspriserna och tillverkningsvolymen hade gemenskapsindustrins försäljning, och därmed även dess marknadsandel, minskat (med 9 % respektive 9 procentenheter).

f) *Investeringar*

- (65) Investeringarna ökade sammanlagt med 24 %, från 7 094 000 ecu år 1994 till 8 826 000 ecu under undersökningsperioden. Investeringarna avsåg i allmänhet utbyte av maskiner.

g) *Sysselsättning*

- (66) Antalet sysselsatta i gemenskapsindustrin minskade under den undersökta perioden, från 2 710 anställda år 1994 till 2 559 anställda under undersökningsperioden (motsvarande en minskning med 6 %).

h) *Produktivitet*

- (67) Produktiviteten (tillverkningsvolym per anställd) i gemenskapsindustrin ökade under den undersökta perioden (mellan 1994 och undersökningsperioden konstaterades en ökning på 6 %).

6. Slutsats om skada

- (68) Kommissionen drog slutsatsen att importen med ursprung i de berörda länderna medfört ett betydande pristryck för gemenskapsindustrin under den undersökta perioden. Det konstaterades att denna import, som infördes i allt större mängder till gemenskapsmarknaden, väsentligt underskred gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden. Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade väsentligt vid en tidpunkt när konsumtionen på marknaden hade ökat något (en ökning på 5 %). Det är att märka att även om tillverkningen var stabil så minskade försäljningen under hela perioden och lagren ökade fortlöpande i väsentlig omfattning.

Dessutom försämrades gemenskapsindustrins ekonomiska situation under perioden, från en vinst på 1,3 % år 1994 till en förlust år 1997 (-0,6 %).

Till följd av dessa upplysningar drog kommissionen den preliminära slutsatsen att gemenskapsindustrin vållats väsentlig skada i enlighet med artikel 3.2 i grundförordningen.

F. ORSAKSSAMBAND

- (69) Kommissionen undersökte om den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin hade orsakats av den dumpade importen från Indien, Kina, Mexiko, Polen, Sydafrika, Ukraina och Ungern och den undersökte även andra faktorer i syfte att säkerställa att den skada som vållats av dessa faktorer inte tillskrevs den dumpade importen i enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen.

a) *Den dumpade importens verkningar*

- (70) Det finns ett klart samband mellan det väsentliga prisunderskridandet och den ökade volym och marknadsandel för den dumpade importen som konstaterats för den undersökta perioden å ena sidan, och den försämrade situationen för gemenskapsindustrin å andra sidan. Detta framgår särskilt av den minskade marknadsandelen och lönsamheten för gemenskapsindustrin under den undersökta perioden.

När det gäller marknadsandelar är det att märka att från 1994 till undersökningsperioden ökade importen från de berörda länderna i snabbare takt än konsumtionen (en sammanlagd ökning på 93 %). Detta motsvarar en sammanlagd ökning av dessa länders marknadsandelar med 11 procentenheter, under det att gemenskapstillverkarnas marknadsandelar minskade med 9 procentenheter. Den betydande importökningen mellan 1994 och 1995 (en ökning på 73 %) sammanföll med en minskning av gemenskapsindustrins marknadsandelar (10 procentenheter) under samma period.

Kommissionen drar följaktligen slutsatsen att minskningen av gemenskapsindustrins marknadsandelar sammanfaller med ökningen av de berörda ländernas marknadsandelar.

- (71) Dessutom försämrades gemenskapsindustrins ekonomiska situation betydligt under den undersökta perioden, från vinst till en förlustsituation, samtidigt som efterfrågan på marknaden ökade under hela den undersökta perioden. Gemenskapsindustrins ekonomiska situation försämrades särskilt mellan 1994 och 1995 (från +1,3 % till -0,3 %), vilket var en period då den förlorade en stor marknadsandel (10 procentenheter).

- (72) När det gäller försäljningspriser är det att märka att gemenskapsindustrin ökade sina priser under perioden 1994 – 1995. Denna ökning sammanföll med en ökning av råvarupriserna. På grund av det pristryck som orsakats av en betydande ökning av lågprisimporten 1995 (+73 %), vilken skedde till priser som väsentligt underskred gemenskapsindustrins priser, kunde inte gemenskapsindustrin täcka sina kostnader trots prisökningen.

I ett försök att återta sin marknadsställning under 1996 sänkte gemenskapsindustrin sina priser och den återtog på så sätt en del av sin förlorade marknadsandel. Lönsamheten försämrades emellertid ytterligare. Gemenskapsindustrin kunde hålla sin ställning på marknaden 1997 genom att öka produktiviteten och att höja priserna, men dess ekonomiska ställning förblev emellertid negativ (-0,6 %).

b) Verknningar av andra faktorer

- (73) Kommissionen undersökte om den skada som vållats gemenskapsindustrin kunde ha orsakats av andra faktorer än den dumpade importen. Kommissionen såg särskilt till hur konsumtionen hade utvecklats, hur importen från andra tredje länder hade utvecklats och vilken inverkan den hade haft, vilka verkningar de ökade råvarupriserna hade haft och om den skada som vållats kunde ha berott på import av gemenskapsindustrin.

i) Konsumtion

- (74) Kommissionen prövade om konsumtionsutvecklingen hade någon inverkan på gemenskapsindustrins situation. Det är att märka att även om konsumtionen minskade mellan 1995 och 1996 (8 %) så ökade den sammanlagda konsumtionen under den undersökta perioden med 5 %. Det är därför inte troligt att skadan kan tillskrivas konsumtionsutvecklingen.

ii) Import från andra tredje länder

- (75) När det gäller importen från andra tredje länder som inte berörs av förfarandet, konstaterade kommissionen att även om denna import utgjorde en väsentlig del av gemenskapsmarknaden (9 % under undersökningsperioden), minskade den under den undersökta perioden, från 10 % år 1994 till 9 % under undersökningsperioden.

I detta sammanhang undersökte kommissionen på grundval av Eurostats statistik särskilt utvecklingen av volymer och priser för importen från Sydkorea och utvecklingen av importen från Rumänien, Ryssland, Tjeckien och Turkiet.

Sydkorea

- (76) Importen från Sydkorea undersöktes i samband med denna undersökning och minimala dumpningsmarginaler konstaterades. Kommissionen undersökte importvolymen under den undersökta perioden och konstaterade att den hade varit stabil. Priserna på importen från Sydkorea konstaterades vara jämförbara med gemenskapsindustrins priser och följaktligen kunde den skada som vållats gemenskapsindustrin inte tillskrivas importen med ursprung i Sydkorea.

Tjeckien

- (77) Trots att enhetspriset för importen med ursprung i Tjeckien var lägre än för gemenskapsindustrin under undersökningsperioden minskade i volym importen från Tjeckien under perioden.

Rumänien

- (78) Även om importen från Rumänien ökade väsentligt låg den i början av den undersökta perioden på en extremt låg nivå (endast 217 ton år 1994) och den låg fortfarande på en mycket låg nivå i slutet av perioden (0,9 % under undersökningsperioden).

Ryssland

- (79) Trots att importen från Ryssland varierade under den undersökta perioden hade Ryssland endast en marknadsandel på 0,3 % under undersökningsperioden.

Turkiet

- (80) Det framgick av undersökningen att trots att importen från Turkiet hade ökat under perioden, vilket hade medfört en ökad marknadsandel (1,7 % under undersökningsperioden), var enhetspriserna väsentligt högre än för de länder som berördes av undersökningen, för vilka dumpnings- och skademarginaler har fastställts.

Slutsats

- (81) Kommissionen ansåg att importen från dessa tredje länder, vilka inte omfattades av förfarandet, kan ha bidragit till den skada som vållats, särskilt importen från Tjeckien och Turkiet. Det konstaterades emellertid att detta taget för sig inte var tillräckligt för att bryta det orsakssamband som fastställts mellan den dumpade importen och den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin, särskilt med hänsyn till dessa tredje länders marknadsandel och utvecklingen av denna marknadsandel under den undersökta perioden (från 5,9 % år 1994 till 6,7 % under undersökningsperioden).

Andra tredje länder

- (82) Kommissionen konstaterade att den totala marknadsandelen för andra tredje länder minskade under den undersökta perioden (från 4 % år 1994 till 2,7 % under undersökningsperioden) och att priserna för denna import var markant högre än för den dumpade importen.

iii) Råvaror

- (83) Kommissionen övervägde även om den skada som vållats gemenskapsindustrin kunde ha orsakats av ökade råvarukostnader under den undersökta perioden.

Kommissionen ansåg att med hänsyn till att ställinor endast i begränsad utsträckning är utbytbara mot andra produkter, borde det ha varit möjligt för gemenskapsindustrin att föra vidare ökningarna av råvarukostnaderna. I detta hänseende konstaterade kommissionen att gemenskapsindustrins prisökningar år 1994/1995 till följd av ökningen av lågprisimport var otillräckliga för att täcka de ökade råvarukostnaderna.

iv) Skada som vållats av gemenskapsindustrins egen import

- (84) Ett antal exportörer hävdade att gemenskapsindustrin hade vållat skada genom sin egen import under den undersökta perioden av den berörda produkten från de länder som omfattades av undersökningen.

Såsom förklarats i avsnittet om definition av produktion i gemenskapen konstaterade kommissionen att dessa inköp i allmänhet motsvarade normalt handelsbruk för tillverkare som måste komplettera sitt eget sortiment med en liten andel import. Denna import var nödvändig för att kunna erbjuda ett fullständigt sortiment och konkurrera på gemenskapsmarknaden. När det gäller en klagande gemenskapstillverkarens förhållande till en importör och vissa distributörer, vilket undersöktes särskilt, drogs slutsatsen att detta företag inte hade betett sig annorlunda än några andra undersökta gemenskapstillverkare. Följaktligen kan verkningarna av dessa företags import inte tillskrivas gemenskapstillverkaren.

Kommissionen drog följaktligen slutsatsen att gemenskapsindustrins egen import av ställinor inte hade vållat skada.

c) Slutsatser om orsakssamband

- (85) Även om det inte kan uteslutas att en del av importen från andra tredje länder kan ha bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin, framgick det av undersökningen att dessa faktorer i

sig inte hade brutit orsakssambandet mellan den import som omfattades av undersökningen och den väsentliga skada som vållats gemenskapsindustrin.

Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att den sammanslagna importen från de sju berörda länderna hade vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledande anmärkningar

- (86) Kommissionen undersökte inledningsvis på grundval av de upplysningar som lämnats om det trots slutsatserna om dumpning och skada fanns tvingande omständigheter som skulle leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder i detta fall.

I detta syfte har kommissionen beaktat verkningarna för alla parter som berörs av förfarandet av att införa eller inte införa åtgärder.

2. Inhämtande av uppgifter rörande gemenskapens intresse

- (87) För att kunna bedöma verkningarna av att införa åtgärder begärde kommissionen upplysningar från alla kända berörda parter, inbegripet parter i tidigare led i produktionskedjan, de klagande gemenskapstillverkarna, importörer/grossister och användare. Det bör noteras att inga svar inkom från användarindustrin. På grundval av upplysningarna från de samarbetsvilliga parterna drog kommissionen följande slutsatser.

3. Verkningarna för företag i tidigare led i produktionskedjan

- (88) Den främsta råvaran i tillverkningen av ställinor är ståltråd för industriellt bruk, särskilt ståltråd med hög kolhalt, som kan vara galvaniserad eller på annat sätt överdragen. Det bör noteras att andra viktiga råvaror används vid tillverkningen av ställinor, bland annat syntetiska fibrer, fett samt trummor och spolar. Den ståltråd som används av gemenskapstillverkarna är till största delen tillverkad av de största ståltillverkarna i Europa. Det finns ett flertal olika slags ståltråd av skiftande kvalitet och diameter som kan användas i denna typ av produktion, och ståltrådstillverkarna i gemenskapen framställer alla de typer som behövs för tillverkning av ställinor.

- (89) Två företag som framställer råvarorna i fråga var samarbetsvilliga i kommissionens undersökning. Dessa två företag sysselsatte tillsammans cirka 1 417 personer under 1997. Deras sammanlagda omsättning 1997 var 312 miljoner ecu, varav 54 miljoner ecu hänförde sig till råvarorna i fråga (motsvarande cirka 17 % av den sammanlagda omsättningen). Företagens lönsamhet 1997 var cirka 5 %.

4. Verknningar för gemenskapsindustrin

a) *Gemenskapsindustrins art och struktur*

- (90) Gemenskapsindustrin består av små och medelstora företag belägna i nio medlemsstater (Danmark, Frankrike, Förenade kungariket, Grekland, Italien, Portugal, Spanien, Tyskland och Österrike). Tillverkningen av ställinor är kapitalintensiv och det krävs omfattande forskning och utveckling för att kunna fortsätta att förbättra produktsortimentet, särskilt vad gäller de speciella ställinor som används för särskilda projekt (se nedan). Ställinor bearbetas ofta ytterligare av gemenskapstillverkarna eller dem närstående företag (genom att skäras, splitsas, genom anslutningar eller genom att omvandlas till andra artiklar såsom slingor mm.). Det är klart att negativa konsekvenser för ställinindustri skulle ha en stor effekt på denna verksamhet.
- (91) Tillverkningen i gemenskapen sysselsätter totalt cirka 2 600 personer (uppgifterna avser undersökningsperioden).
- (92) Förutom standardställinor tillverkar gemenskapsindustrin en rad särskilda ställinor på projektbasis, till exempel ställinor som används vid byggandet av hängbroar eller hängande tak. Denna projektbaserade tillverkning gäller oftast en bestämd mängd och en bestämd tid (dvs. den volym som behövs för ett projekt och den tid som projektet pågår). Det bör uppmärksammas att projektbaserad tillverkning med tiden har blivit en viktig inkomstkälla för gemenskapsindustrin. Projektbeställningar förutsätter ofta nära tekniskt samarbete med kunden (ofta krävs avancerad teknik och utrustning) och tilläggstjänster (inte bara installeringen av ställinorna utan också på sikt reparationer och underhåll), och det bör i sammanhanget uppmärksammas att gemenskapsindustrin är den främsta leverantören på gemenskapsmarknaden av ställinor för särskilda projekt.
- (93) Det konstaterades att ställinor för särskilda projekt kan tillverkas med samma maskiner och samma arbetskraft som standardställinor av motsvarande dimensioner och att tillverkningen av ställinor för särskilda projekt därför i hög grad är beroende av tillverkningen av standardställinor, till exempel vad

gäller möjligheterna att sprida tillverkningsomkostnaderna.

b) *Gemenskapsindustrins överlevnadsförmåga*

- (94) Läget för ställinindustri i gemenskapen har försämrats under det senaste årtiondet, främst på grund av nedläggningar i användarindustrin (till exempel gruvbranschen) och minskningar av fiskeflottornas storlek till följd av införande av kvoter. Som en följd har gemenskapsindustrin tvingats genomföra omfattande omstrukturerings- och konsolideringsåtgärder. Industrien konsoliderades och stod inför en ökande efterfrågan under den tid som undersökningen omfattade (se vidare skäl 43).
- (95) Trots detta övergick gemenskapsindustrin under den undersökta perioden från att gå med vinst till att gå med förlust. Den största vinstminskningen inträffade 1995, vid en tidpunkt då importerade produkter från de berörda länderna kom in på gemenskapsmarknaden i stora mängder. Gemenskapsindustrin kunde dessutom, med hänsyn till de låga priserna på den dumpade importen, inte öka sina priser i takt med kostnadsökningarna och drabbades på så sätt såväl av importens volym som av dess låga värde.
- (96) Kommissionen ansåg att gemenskapsindustrin, med hänsyn till den föregående omstruktureringen och produktivitetsökningen, skulle kunna vara strukturellt livskraftig under förutsättning att rättvisa konkurrensförhållanden kunde återupprättas på gemenskapsmarknaden.
- c) *Följderna av att införa eller inte införa åtgärder*
- (97) Priserna på ställinor på gemenskapsmarknaden förväntas stiga om antidumpningsåtgärder införs. Denna prisökning skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att åter bli lönsam och i viss utsträckning öka sin försäljningsvolym.
- (98) Om åtgärder inte införs kommer sannolikt den negativa utvecklingen inom gemenskapsindustrin att fortsätta, vilket på lång sikt skulle leda till nedläggning av företag. Det konstaterades att det i gemenskapsindustrin finns ett antal tillverkningsanläggningar som är mycket nära att gå med förlust. Dessa anläggningar skulle med all sannolikhet stängas på kort sikt med omedelbara förluster av arbetstillfällen som följd. Det är särskilt sannolikt att gemenskapsindustrin kommer att förlora ytterligare marknadsandelar, och den ekonomiska situationen väntas försämrats ytterligare. Som förklaras ovan skulle en fortsatt negativ utveckling inte endast påverka tillverkningen av standardställinor utan också tillverkningen av ställinor för särskilda projekt, vilka inte exporteras i någon betydande mängd av de berörda länderna.

(99) Sammanfattningsvis förväntas antidumpningsåtgärder möjliggöra för gemenskapsindustrin att återhämta sig från den skada den lidit. Det anses därför ligga i gemenskapsindustrins intresse att antidumpningsåtgärder införs.

5. Verknningar för importörer och grossister

(100) Fyra importörer/grossister i gemenskapen som inte var exportörer närstående var samarbetsvilliga i undersökningen. De gjorde gällande att införandet av antidumpningsåtgärder i detta förfarande skulle ha skadliga verkningar för importörer/grossister i gemenskapen vilka handlade med den berörda produkten.

(101) För två av de icke närstående importörerna framgick av undersökningen att handeln med ställinor utgjorde en betydande del av deras verksamhet mätt såväl i omsättning (mellan 40 % och 80 %) som i andel av vinsten (den sammanlagda vinsten låg mellan 3 % och 18 %). Det bör dock noteras att samtliga importörer/grossister (med undantag av en) också handlade med andra produkter inbegripet fiberrep, tråd, kabel, kedja, järnvaror och anslutningar. En betydande del av verksamheten är att bearbeta ställinor (dvs. genom att skära eller splitsa dem eller genom att omvandla dem till andra artiklar såsom slingor mm.). Det konstaterades också att importörerna/grossisterna handlade med ställinor framställda i gemenskapen.

(102) Införandet av åtgärder skulle sannolikt påverka importörerna/grossisterna, men kommissionen drog slutsatsen att följderna av att införa åtgärder i detta förfarande inte skulle bli betydande, med hänsyn till den del av deras affärsverksamhet som går ut på att bearbeta ställinor, den omfattande handeln med andra produkter och det förhållande att de också handlar med gemenskapstillverkade produkter.

6. Verknningar för användarna

(103) Ställinor har en mängd användningsområden och därför berörs ett stort antal användarindustrier av detta förfarande. Kommissionen konstaterade att ställinor främst används för allmänna ändamål, fiskeri, sjöfart/skeppsfart, olje- och gasindustri, gruvdrift (brytning i schakt eller dagbrott), linbanetransport (inbegripet skidliftar och linbanor), väg- och vattenbyggnadsverksamhet (hängbroar, torn, stadgade master, täckta takstrukturer), byggnadsindustri (kranar) och hissar (uppräknningen är inte uttömmande).

(104) Kommissionens analys återspeglar det stora antal användarindustrier som berörs och de många olika tillämpningarna inom varje sektor. På grundval av tillgängliga uppgifter konstaterade kommissionen att de sammanlagda kostnaderna för användarindustrin uppgick till mellan 50 000 ecu och 18 miljoner ecu, vilket visar de betydande storleksskillnaderna mellan de berörda företagen. Vidare låg den berörda produktens andel av företagets kostnader mellan 0,01 % och som högst endast 3 %, vilket visar att ställinor inte är av stor betydelse för dessa företag.

(105) Vid undersökningen av åtgärdernas eventuella verkningar för användarna drog kommissionen slutsatsen att en ökning av användarnas kostnader för ställinor sannolikt, med tanke på att kostnaden för ställinor utgjorde en försumbar del av användarindustrins kostnader, inte skulle få några större konsekvenser för användarna. Det bör dessutom noteras att ett antal alternativa försörjningskällor för ställinor vilka inte omfattas av antidumpningsåtgärder kommer att förbli tillgängliga för de berörda användarna.

7. Slutsats rörande Gemenskapens intresse

(106) Med hänsyn till den takt i vilken importen från de berörda länderna ökade under den undersökta perioden och att exportörerna på gemenskapsmarknaden systematiskt och i betydande omfattning underskred gemenskapsindustrins priser, är det sannolikt att denna utveckling kommer att fortsätta om åtgärder inte vidtas och förvärra den skada som åsamkats de klagande gemenskapstillverkarna.

(107) Följderna av att åtgärder införs kan förväntas hjälpa gemenskapsindustrin att öka sin lönsamhet, vilket i sin tur skulle ha gynnsamma effekter för konkurrensförhållandena på gemenskapsmarknaden och innebära att risken för nedläggningar och därav följande förlust av sysselsättningstillfällen skulle minska. Kommissionen har särskilt beaktat att gemenskapsindustrin kan tvingas lägga ned ett antal produktionsanläggningar om inte de exporterande tillverkarnas illojala handelsmetoder korrigeras; användarindustrins fördel på medellång sikt av leveranser till lägre pris kan då komma att försvinna.

(108) För användarindustrierna skulle eventuella prisökningar endast få marginella konsekvenser.

(109) Kommissionen har under dessa omständigheter dragit slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte införa antidumpningsåtgärder.

H. PROVISORISKA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (110) Eftersom det har fastställts att den dumpade importen i fråga har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada och att det inte finns några tvingande skäl att avstå från att vidta antidumpningsåtgärder, bör eventuella antidumpningsåtgärder införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som denna import orsakat, utan att de dumpningsmarginaler som konstaterats över-skrids.

Undanröjandet av sådan skada förutsätter att industrin försätts i ett läge i vilket priserna på den importerade produkten med ursprung i de berörda länderna ökas till en icke skadevällande nivå.

Vid beräkningen av den nödvändiga prisökningen, dvs. skademarginalen, ansåg kommissionen att priserna på den dumpade importen måste jämföras med gemenskapsindustrins försäljningspriser, med tillägg av den vinst som industrin skulle kunna förväntas göra i avsaknad av skadevällande dumpning från de länder som omfattades av undersökningen.

På denna grundval jämfördes, avseende undersökningsgruppen, de genomsnittliga exportpriserna (i ledet cif gemenskapens gräns, justerade med hänsyn till erlagda tullar och hanteringskostnader) för de produkttyper som använts vid fastställandet av prisunderskridandet med de faktiska vägda genomsnittliga försäljningspriser som togs ut av de klagande gemenskapstillverkarna i stickprovet plus en vinstmarginal på 5 % för att täcka den uteblivna vinsten. Vid den preliminära fastställelsen ansågs detta vara den lägsta vinstmarginal som krävs för att denna sektor skall bli ekonomiskt livskraftig.

2. Preliminära tullar

- (111) Enligt artikel 7.2 i grundförordningen skall den preliminära antidumpningstullen motsvara den fastställda dumpningsmarginalen eller det belopp som krävs för att undanröja skadan, beroende på vilket som är lägst.

För alla företag i Kina, Ungern, Indien, Polen och Ukraina var skademarginalerna i samtliga fall högre än dumpningsmarginalerna. Följaktligen baserades de preliminära tullarna för företagen i de ovan nämnda länderna på de dumpningsmarginaler som fastställdes.

För de mexikanska och sydafrikanska företagen var skademarginalerna lägre än dumpningsmarginalerna. De preliminära tullarna för företagen i dessa

två länder sattes därför till samma nivå som skademarginalen.

3. Åtaganden

- (112) De exporterande tillverkarna i Ungern och Polen har gjort prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. Kommissionen anser att åtagandena från de exporterande tillverkarna kan godtas.

Godtagandet av prisåtagandena bör förenas med villkoret att en giltig åtagandefaktura i vilken tillverkaren tydligt anges och som innehåller de uppgifter som anges i bilagan skall uppvisas för medlemsstaternas tullmyndigheter. Om en sådan faktura inte uppvisas skall antidumpningstull betalas enligt tillämplig tullsats.

- (113) Vid överträdelse eller återtagande av ett åtagande kan en antidumpningstull införas i enlighet med artiklarna 8.9 och 10 i grundförordningen.

- (114) Vidare bör noteras att undersökningen av dumpning, skada och gemenskapens intresse kommer att fullföljas i enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen utan hinder av att åtaganden godtagits under pågående undersökning.

I. SLUTBESTÄMMELSER

- (115) Av administrativa skäl bör en period fastställas inom vilken de berörda parterna kan lämna sina synpunkter skriftligen och begära att bli hörda. Det bör också påpekas att alla avgöranden i denna förordning är preliminära och kan komma att omprövas vid fastställandet av slutgiltiga åtgärder som kommissionen kan komma att föreslå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av linor och kablar av stål, inbegripet slutet tågvirke, med undantag av linor och kablar av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar, som klassificeras enligt KN-nummer ex 7312 10 82 (Taric-nummer 7312 10 82*10), ex 7312 10 84 (Taric-nummer 7312 10 84*10), ex 7312 10 86 (Taric-nummer 7312 10 86*10), ex 7312 10 88 (Taric-nummer 7312 10 88*10) och ex 7312 10 99 (Taric-nummer 7312 10 99*10), med ursprung i Kina, Ungern, Indien, Mexiko, Polen, Sydafrika och Ukraina.

2. Följande preliminära antidumpningstullar skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, vid import av berörda produkter som tillverkas av de nedan angivna företagen:

Land	Företag	Tullsats (i %)	Taric tilläggs- nummer
Kina	Alla företag	74,8	—
Ungern	Alla företag	33,9	8900
Indien	Usha Martin Industries & Usha Beltron Ltd	39,8	8613
	Alla andra företag	40,2	8900
Mexiko	Alla företag	56,4	—
Polen	Drumet	35,0	8614
	Alla andra företag	56,1	8900
Sydafrika	Alla företag	33,9	—
Ukraina	Alla företag	54,8	—

3. Trots vad som sägs i punkt 1 skall den preliminära tullen inte tillämpas på import av berörda produkter som av de företag som anges i artikel 2.3 tillverkas och exporteras och faktureras direkt till ett importerande företag i gemenskapen i enlighet med artikel 2.2.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

5. Övergång till fri omsättning i gemenskapen av den produkt som avses i punkt 1 skall förutsätta att det ställs en säkerhet som motsvarar den preliminära tullens belopp.

Artikel 2

1. De åtaganden som gjorts av de företag som förtecknas i punkt 3 i samband med antidumpningsförfarandet rörande linor och kablar av stål, inbegripet slutet tågvirke, med undantag av linor och kablar av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7312 10 82 (Taric-nummer 7312 10 82*10), ex 7312 10 84 (Taric-nummer 7312 10 84*10), ex 7312 10 86 (Taric-nummer 7312 10 86*10), ex 7312 10 88 (Taric-nummer 7312 10 88*10) och ex 7312 10 99 (Taric-nummer 7312 10 99*10), med ursprung i Kina, Ungern, Indien, Mexiko, Polen, Sydafrika och Ukraina, skall godtas.

2. När deklarationen för övergång till fri omsättning med stöd av ett åtagande uppvisas skall tullbefrielsen gälla endast om en giltig åtagandefaktura utfärdad av något av de företag som anges i punkt 3 uppvisas för den behöriga tullmyndigheten i medlemsstaten. De viktigaste uppgifterna som skall anges i åtagandefakturan framgår av bilagan.

3. Import som åtföljs av en åtagandefaktura skall deklarerars enligt följande Taric-tilläggsnummer:

Land	Företag	Taric-tilläggsnummer
Ungern	Drótarú és Drótkötél Ipari és Kereskedelmi Rt	8616
Polen	Drumet SA	8617
	Slaskie Zakłady Lin i Drutu "Linodrut" Spółka Akcyjna Fabryka Lin i Drutów "Linodrut" Zabrze Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością	8619
	Fabryka Lin i Drutów "Falind" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością	
	Górnoslaska Fabryka Lin i Drutu "Linodrut" Bytom Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością	
Dolnoslaska Fabryka Lin i Drutu "Linodrut Linmet" Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością		

Artikel 3

1. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 384/96 och utan att det skall påverka tillämpningen av artiklarna 20.2 och 20.3 i den förordningen kan berörda parter inom en månad från ikraftträdandet av denna förordning skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda muntligen av kommissionen.

2. I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 får de parter som givit sig till känna inom den frist som anges i tillkännagivandet om inledande av förfarandet yttra sig om tillämpningen av denna förordning inom en månad från dess ikraftträdande.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning skall vara tillämplig i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Leon BRITTAN

Vice ordförande

BILAGA

Den åtagandefaktura som avses i artikel 2.2 skall innehålla följande uppgifter:

1. Produktnummer (PRC) (enligt den berörda exporterande tillverkarens åtagande), inbegripet typ, antal kardeler, antal trådar per kardel samt KN-nummer.
2. En exakt beskrivning av varan med bland annat följande uppgifter:
 - Det av företaget använda produktnumret (CPC).
 - KN-nummer.
 - Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna kan deklarerars vid gemenskapens gräns (enligt förordningen).
 - Kvantitet (i kilo).
 - Tillämpligt minimipris.
3. Beskrivning av försäljningsvillkoren med bland annat följande uppgifter:
 - Pris per kilo.
 - Betalningsvillkor.
 - Leveransvillkor.
 - Sammanlagda rabatter och avdrag.
4. Namnet på den importör till vilken företaget direkt har utställt fakturan.
5. Namnet på den företrädare för företaget som har utställt åtagandefakturan samt följande undertecknade försäkran:

”Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av (företaget) och som godtagits av Europeiska kommissionen genom förordning (EG) nr 362/1999. Jag försäkrar att uppgifterna på denna faktura är fullständiga och korrekta.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 363/1999

av den 18 februari 1999

om fastställande av exportbidrag för bearbetade produkter av frukt och grönsaker, förutom de som beviljats på grundval av tillsatt socker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2199/97⁽²⁾, särskilt artikel 16.3, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1429/95⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1007/97⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

I den utsträckning som krävs för att möjliggöra export av ekonomiskt betydande kvantiteter av de produkter som avses i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 2201/96 kan, i kraft av artikel 16.1 i den förordningen, på grundval av priserna på dessa produkter i den internationella handeln, skillnaden mellan dessa priser och priserna inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag. I artikel 18.4 i förordning (EG) nr 2201/96 föreskrivs att i det fall då bidraget för de sockerslag som tillhör de produkter som förtecknas i artikel 1.1 inte är tillräckligt för att möjliggöra export av produkterna, är det bidrag som fastställs enligt artikel 17 tillämpligt för dessa produkter.

I kraft av artikel 17.2 i förordning (EG) nr 2201/96 bör bidragen fastställas med hänsyn till situationen eller utvecklingsperspektiven i fråga om, å ena sidan priset på bearbetade produkter av frukt och grönsaker på gemenskapens marknad och disponibla kvantiteter, och å andra sidan de priser som tillämpas i den internationella handeln. Likaså bör de utgifter beaktas som avses i 17.2 b samt med den ekonomiska aspekten av denna export.

I kraft av artikel 16.1 i förordning (EG) nr 2201/96 bör bidragen fastställas med hänsyn till de begränsningar som

följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228 i fördraget.

I kraft av artikel 17.3 i förordning (EG) nr 2201/96 fastställs priserna på gemenskapens marknad med hänsyn till de priser som visar sig mest gynnsamma för exporten. Den internationella handelns priser bör fastställas under hänsynstagande till de kurser och priser som avses i artikel 14.3 andra stycket.

Situationen inom internationell handel eller vissa marknaders särskilda krav kan nödvändiggöra en differentiering av bidraget för en bestämd produkt, beroende på denna produkts destination.

Tillfälligt konserverade körsbär, skalade tomater, körsbär i sockerlag, bearbetade hasselnötter och viss apelsinjuice kan för närvarande bli föremål för ekonomiskt betydande export.

Tillämpningen av de nämnda bestämmelserna på den aktuella marknadssituationen eller på dess utvecklingsperspektiv, och särskilt på kurser och priser för bearbetade produkter av frukt och grönsaker inom gemenskapen och i den internationella handeln leder till ett fastställande av bidrag i enlighet med bilagan till den här förordningen.

I enlighet med bestämmelserna i artikel 16.2 i förordning (EG) nr 2201/96 bör den mest effektiva användningen av tillgängliga resurser tillåtas samtidigt som diskriminering av berörda aktörer undviks. I detta perspektiv är det viktigt att se till att de handelsströmmar som tidigare kommit igång med hjälp av bidragssystemet inte utsätts för störningar.

Genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2138/98⁽⁶⁾ upprättas en exportbidragsnomenklatur för jordbruksprodukter.

I förordning (EEG) nr 3719/88⁽⁷⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1044/98⁽⁸⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import-, export- och förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 303, 6.11.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 145, 5.6.1997, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 270, 7.10.1998, s. 4.

⁽⁷⁾ EGT L 331, 2.12.1988, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 149, 20.5.1998, s. 11.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Satserna för exportbidrag av frukt och grönsaker som kan komma ifråga för bidrag för exportlicenser fastställs i bilagan till den här förordningen.
2. De licenser som utfärdas för livsmedelshjälp som avses i artikel 14a i kommissionens förordning (EEG) nr 3719/88 räknas inte in bland de bidragsberättigande kvantiteter som avses i första stycket.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 22 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Produkt Fullständiga definitioner av berättigade produkter finns i sektorn "Bearbetade produkter av frukt och grönsaker" i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87		Produktkod	Destinationskod ⁽¹⁾	Period för tilldelning av licensen fr.o.m. mars 1999 t.o.m. juni 1999	
				Period för utlämnande av ansökan 22 februari 1999 till 23 juni 1999	
				Bidragsbelopp (euro/ton nettovikt)	Fastställda kvantiteter (i ton)
Tillfälligt konserverade körsbär		0812 10 00 9100	A	55	3 358
Skalade tomater		2002 10 10 9100	B	50	50 000
Körsbär i sockerlag		2006 00 31 9000 2006 00 99 9100	A	170	338
Bearbetade hasselnötter		2008 19 19 9100 2008 19 99 9100	C	66	405
Apelsinjuice	med en sockerhalt på minst 10° Brix, men mindre än 22° Brix	2009 11 99 9110 2009 19 99 9110	C	6	353
	med en sockerhalt på minst 55° Brix	2009 11 99 9150 2009 19 99 9150	C	32	354

(¹) Destinationskoderna är definierade på följande sätt:

A: Alla andra destinationer än länderna i Nordamerika.

B: Alla andra destinationer än Amerikas förenta stater.

C: Alla destinationer.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 364/1999

av den 18 februari 1999

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾.

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 18 februari 1999 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

(EUR/ton)			(EUR/ton)		
Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	49,25
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	46,00
1001 90 99 9000	03	26,00	1101 00 15 9150	01	42,50
	02	0	1101 00 15 9170	01	39,25
1002 00 00 9000	03	64,50	1101 00 15 9180	01	36,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	40,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (2)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (2)
1005 90 00 9000	03	40,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (2)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(1) Bestämmelseland identifieras på följande sätt:

- 01 Alla tredje länder.
- 02 Andra tredje länder.
- 03 Schweiz, Liechtenstein.

(2) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 365/1999

av den 18 februari 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för vete inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt
artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export
av vete till alla tredje länder, med undantag av vissa AVS-
stater, har inletts genom kommissionens förordning (EG)
nr 1079/98⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2005/
98⁽⁶⁾.

I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett

högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget, samt
den eller de anbudsgivare vars anbud avser en exportav-
gift.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den
12 till och med den 18 februari 1999 inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1079/98
är det högsta exportbidraget för vete fastställt till 35,96
EUR per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 366/1999

av den 18 februari 1999

om de anbud som meddelats för export av vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2004/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av vete till vissa AVS-Stater har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2004/98⁽⁵⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 12 till och med den 18 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag eller avgift för vete som avses i förordning (EG) nr 2004/98 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 367/1999

av den 18 februari 1999

om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1078/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfordran för bidrag och/eller avgift för export av korn till alla tredje länder har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 1078/98⁽⁵⁾.

I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i

förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift skall fastställas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 12 till och med den 18 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag eller exportavgift för korn som avses i förordning (EG) nr 1078/98 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 154, 28.5.1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 368/1999

av den 18 februari 1999

**om fastställande av det högsta exportbidraget för havre inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av
den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av
marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom
kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser
beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall
vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast
ändrad genom förordning (EG) nr 2513/98⁽⁴⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr
2007/98 av den 21 september 1998 om en särskild inter-
ventionsåtgärd för spannmål i Finland och Sverige⁽⁵⁾,
senast ändrad genom förordning (EG) nr 244/1999⁽⁶⁾,
särskilt artikel 8 i denna, och

av följande skäl:

En anbudsinfordran för bidrag för export av havre som
producerats i Finland och Sverige för export från Finland
eller Sverige till alla tredje länder har inletts genom
förordning (EG) nr 2007/98.

I artikel 8 i förordning (EG) nr 2007/98 föreskrivs att
kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och
i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i
förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett
högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till de kriterier som
avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall
tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud
är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande
marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det
högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i
artikel 1.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 12 till
och med den 18 februari 1999 inom ramen för den
anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2007/98
är det högsta exportbidraget för havre fastställt till 60,90
EUR per ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EGT L 258, 22.9.1998, s. 13.

⁽⁶⁾ EGT L 27, 2.2.1999, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 369/1999

av den 18 februari 1999

om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2850/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfördran om den största sänkningen av importtullar för majs till Portugal har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2850/98⁽³⁾.

I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1963/95⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställas största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud ligger

på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 12 till och med den 18 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2850/98, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 65,69 EUR per ton för en maximal mängd av totalt 30 000 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 44.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 370/1999

av den 18 februari 1999

om fastställande av den största sänkningen av importtullar för majs inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2849/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾ särskilt artikel 12.1 i denna, och

med beaktande av följande:

En anbudsinfördran om den största sänkningen av importtullar för majs till Spanien har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 2849/98⁽³⁾.

I enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1839/95⁽⁴⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1963/95⁽⁵⁾, kan kommissionen, enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att fastställa den största sänkningen av importtullar. Vid fastställande av denna måste särskild hänsyn tas till kriterierna i artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1839/95. Kontrakt tilldelas alla anbudsgivare vars anbud

ligger på samma nivå som den största sänkningen av importtullar eller på en lägre nivå.

Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmålsslag medför att den största sänkningen av importtullar fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 12 till och med den 18 februari 1999 inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2849/98, är den största sänkningen av importtullar för majs fastställd till 69,91 EUR per ton för en maximal mängd av totalt 155 990 ton.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 43.

⁽⁴⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 189, 10.8.1995, s. 22.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 371/1999

av den 18 februari 1999

om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull och förskottsbeloppet på stödet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Grekland, särskilt punkterna 3 och 10 i protokoll nr 4 om bomull i denna, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1553/95⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1554/95 av den 29 juni 1995 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull och om upphävande av förordning (EEG) nr 2169/81⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1419/98⁽³⁾, särskilt artiklarna 3, 4 och 5 i denna, och

av följande skäl:

Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 1.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 1201/89 av den 3 maj 1989 om tillämpningsföreskrifter för stödssystemet för bomull⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1664/98⁽⁵⁾. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt, skall priset fastställas på grundval av det senast bestämda priset.

Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1554/95 skall världsmarknadspriset på rensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera europeiska börser för en produkt som levererats cif till en nordeuropeisk hamn och som kommer från olika leverantörländer vilka anses vara de mest representativa för den

internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 2 i förordning (EEG) nr 1201/89.

Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

I artikel 5.3a, andra stycket i förordning (EG) nr 1554/95 föreskrivs att det förskottsbetalda stödbeloppet skall vara lika med orienteringspriset minskat med världsmarknadspriset samt med en minskning som beräknats enligt den formel som gäller då den maximala garantikvantiteten överskrids, men baserat på den reviderade uppskattningen av produktionen av orensad bomull ökad med minst 7,5 %. I kommissionens förordning (EG) nr 2591/98⁽⁶⁾ fastställs den reviderade uppskattningen av produktionen orensad bomull för regleringsåret 1998/99 och det procentuella påslag som tillkommer. Tillämpningen av denna metod innebär att förskottsbeloppet per medlemsstat bör fastställas enligt nedan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Världsmarknadspriset på orensad bomull som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 1554/95 fastställs till 22,561 EUR/100 kg.
2. Det förskottsbelopp på stödet som avses i artikel 5.3 a, andra stycket, i förordning (EG) nr 1554/95 skall vara
 - 61,629 EUR per 100 kg för Spanien,
 - 51,424 EUR per 100 kg för Grekland, och
 - 83,739 EUR per 100 kg för övriga medlemsstater.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 19 februari 1999.

⁽¹⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EGT L 148, 30.6.1995, s. 48.

⁽³⁾ EGT L 190, 4.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 123, 4.5.1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 211, 29.7.1998, s. 9.

⁽⁶⁾ EGT L 324, 2.12.1998, s. 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 18 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

BESLUT nr 1/1999 AV ASSOCIERINGSRÅDET

associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan,

av den 27 januari 1999

om ändring av protokoll nr 3 till Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan

(1999/138/EG)

ASSOCIERINGSRÅDET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Europaavtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Litauen, å andra sidan⁽¹⁾, vilket undertecknades i Bryssel den 12 juni 1995, särskilt artikel 38 i dess protokoll nr 3⁽²⁾, och

av följande skäl:

Eftersom det är önskvärt att skapa ett väl fungerande utvidgat kumulationssystem genom vilket det är möjligt att använda ursprungsmaterial från Europeiska gemenskaperna, Polen, Ungern, Tjeckiska republiken, Slovakien, Bulgarien, Rumänien, Estland, Lettland, Litauen, Slovenien, Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat EES), Island, Norge och Schweiz är det nödvändigt att ändra definitionen av begreppet ursprungsprodukter i protokoll nr 3.

Det förefaller lämpligt att, fram till och med den 31 december 2000 fortsätta tillämpningen av det system med fasta tullsats som föreskrivs i artikel 15 i protokoll nr 3 i fråga om förbud mot restitution av eller befrielse från tullar.

Mot bakgrund av den särskilda situation som råder i förbindelserna mellan gemenskapen och Turkiet vad gäller industriprodukter är det berättigat att det kumulationssystem som avses ovan utvidgas till att omfatta även industriprodukter med ursprung i Turkiet.

Det är önskvärt att ändra lydelsen av artikel 3, 4 och 12 i protokoll nr 3 i syfte att underlätta handelsutbytet och förenkla administrationen.

Det är nödvändigt att göra vissa ändringar i protokollets förteckning över vilka bearbetnings- eller förädlingsåtgärder som ger ursprungsstatus för icke-ursprungsmaterial, dels för att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen på förädlingsområdet, dels för att ta hänsyn till eventuell råvarubrist.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokoll nr 3 om definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" och metoder för administrativt samarbete ändras på följande sätt:

1) Artikel 1 i skall ersättas med följande:

"i) mervärde: priset fritt fabrik minus tullvärdet på varje material som införlivats och som har sitt

⁽¹⁾ EGT L 51, 20.2.1998, s. 3.

⁽²⁾ Protokoll nr 3 ersattes genom associeringsrådets beslut nr 3/98 (ännu inte offentliggjort i EGT).

ursprung i de länder som anges i artiklarna 3 och 4, eller, om tullvärdet inte är känt och inte kan fastställas, det första kontrollerbara pris som betalats för materialet i gemenskapen eller i Litauen.”

2) Artiklarna 3 och 4 skall ersättas med följande:

”Artikel 3

Kumulation i gemenskapen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 2.1 skall produkter anses ha sitt ursprung i gemenskapen om de framställts inom gemenskapen och det därvid införlivats material med ursprung i gemenskapen, Litauen, Bulgarien, Polen, Ungern, Tjeckiska republiken, Slovakien, Rumänien, Estland, Lettland, Slovenien, Island, Norge, Schweiz (inbegripet Liechtenstein (*) eller Turkiet (**)) i enlighet med bestämmelserna i det protokoll beträffande ursprungsregler som bifogats vart och ett av avtalen mellan gemenskapen och dessa länder, förutsatt att dessa material genomgått bearbetning eller förädling i gemenskapen utöver vad som anges i artikel 7 i detta protokoll. Det är inte nödvändigt att dessa material har genomgått tillräcklig bearbetning eller förädling i gemenskapen.

2. Om den bearbetning eller förädling som görs i gemenskapen inte går utöver vad som anges i artikel 7 skall den produkt som framställts anses ha sitt ursprung i gemenskapen endast om det mervärde som tillförts överstiger värdet av det material som införlivats och som har sitt ursprung i ett av de länder som anges i punkt 1. Om så inte är fallet skall den produkt som framställts anses ha sitt ursprung i det land som står för den största delen av värdet av de ursprungsprodukter som använts vid framställningen i gemenskapen.

3. Produkter med ursprung i ett av de länder som anges i punkt 1 och som inte genomgår någon bearbetning eller förädling i gemenskapen skall behålla sitt ursprung då de exporteras till ett av dessa länder.

4. Den kumulation som avses i denna artikel får endast tillämpas på material och produkter som erhållit sin status som ursprungsprodukter genom tillämpning av ursprungsregler som är identiska med reglerna i detta protokoll.

Gemenskapen skall, genom Europeiska gemenskapernas kommission, ge Litauen närmare upplysningar om innehållet i de avtal som ingåtts med de länder som nämns i punkt 1 och om de ursprungsregler som ingår i dessa avtal. Europeiska gemenskapernas kommission skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (C-serien) offentliggöra uppgifter om från och med vilken dag den kumulation som avses i denna artikel får tillämpas av de länder som anges i punkt 1, under förutsättning att de har uppfyllt de relevanta villkoren.

Artikel 4

Kumulation i Litauen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 2.2 skall produkter anses ha sitt ursprung i Litauen om de framställts där och det därvid införlivats material med ursprung i gemenskapen, Litauen, Bulgarien, Polen, Ungern, Tjeckiska republiken, Slovakien, Rumänien, Estland, Lettland, Slovenien, Island, Norge, Schweiz (inbegripet Liechtenstein (*) eller Turkiet (**)) i enlighet med bestämmelserna i det protokoll beträffande ursprungsregler som bifogats vart och ett av avtalen mellan Litauen och dessa länder, förutsatt att dessa material genomgått bearbetning eller förädling i Litauen utöver vad som anges i artikel 7 i detta protokoll. Det är inte nödvändigt att dessa material har genomgått tillräcklig bearbetning eller förädling.

2. Om den bearbetning eller förädling som görs i Litauen inte går utöver vad som anges i artikel 7 skall den produkt som framställts endast anses ha sitt ursprung i Litauen om det mervärde som tillförts överstiger värdet av det material som införlivats och som har sitt ursprung i ett av de länder som anges i punkt 1. Om så inte är fallet skall den produkt som framställts anses ha sitt ursprung i det land som står för den största delen av värdet av de ursprungsprodukter som använts vid framställningen i Litauen.

3. Produkter med ursprung i ett av de länder som anges i punkt 1 och som inte genomgår någon bearbetning eller förädling i Litauen skall behålla sitt ursprung då de exporteras till ett av dessa länder.

4. Den kumulation som avses i denna artikel får endast tillämpas på material och produkter som erhållit sin status som ursprungsprodukter genom tillämpning av ursprungsregler som är identiska med reglerna i detta protokoll.

Litauen skall, genom Europeiska gemenskapernas kommission, ge gemenskapen närmare upplysningar om innehållet i det avtal som ingåtts med de länder som nämns i punkt 1 och om de ursprungsregler som ingår i dessa avtal. Europeiska gemenskapernas kommission skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (C-serien) offentliggöra uppgifter om från och med vilken dag den kumulation som avses i denna artikel får tillämpas av de länder som anges i punkt 1, under förutsättning att de har uppfyllt de relevanta villkoren.

(*) Furstendömet Liechtenstein ingår i en tullunion med Schweiz och är avtalsslutande part i EES-avtalet.

(**) Den kumulation som avses i denna artikel är inte tillämplig på de material med ursprung i Turkiet som anges i förteckningen i bilaga V till detta protokoll.”

3) Artikel 12 skall ersättas med följande:

"Artikel 12

Territorialitetsprincip

1. De villkor som anges i avdelning II i fråga om erhållande av ursprungsstatus skall kontinuerligt uppfyllas inom gemenskapen eller i Litauen, om inte annat följer av artikel 2.1 c, artiklarna 3 och 4 eller punkt 3 i den här artikeln.

2. Om ursprungsvaror som exporterats från gemenskapen eller från Litauen till ett annat land återinförs skall de, om inte annat följer av artiklarna 3 och 4, anses vara icke-ursprungsprodukter om det inte på ett tillfredsställande sätt kan visas för tullmyndigheterna

- a) att de återinförda varorna är samma varor som de som exporterades, och
- b) att de inte har behandlats utöver vad som krävdes för att bevara dem i gott skick under tiden i det berörda landet eller under själva exporten.

3. Ursprungsstatus, enligt de villkor som anges i avdelning II, skall inte kunna erhållas genom bearbetning eller förädling utanför gemenskapen eller Litauen av material som exporterats från gemenskapen eller från Litauen och sedan återinförts, utom i de fall då

- a) de berörda materialen helt har framställts i gemenskapen eller i Litauen, eller om de före export har genomgått bearbetning eller förädling utöver den otillräckliga bearbetning eller förädling som anges i artikel 7, och
- b) om det på ett tillfredsställande sätt kan visas för tullmyndigheterna
 - i) att de återinförda varorna är resultatet av bearbetning eller förädling av det exporterade materialet, och
 - ii) att det samlade mervärde som erhållits utanför gemenskapen eller Litauen genom tillämpningen av denna artikel inte överstiger 10 % av priset fritt fabrik för den färdiga produkt för vilken ursprungsstatus åberopas.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 skall de villkor som anges i avdelning II i fråga om erhållande av ursprungsstatus inte tillämpas på bearbetning eller förädling som sker utanför gemenskapen eller Litauen. Om det vad gäller förteckningen i bilaga II, i syfte att fastställa den berörda färdiga produktens ursprungsstatus, tillämpas en regel som fastställer ett visst högsta värde för samtliga icke-ursprungsvaror som ingår i det

berörda partiet, får det samlade värdet av det icke-ursprungsmaterial som har lagts till i den berörda partens territorium och det samlade mervärde som erhållits utanför gemenskapen eller Litauen genom tillämpning av denna artikel inte överskrida den angivna procentsatsen.

5. Vid tillämpningen av punkterna 3 och 4 skall med 'samlat mervärde' avses samtliga kostnader som tillkommit utanför gemenskapen eller Litauen, inbegripet värdet av de material som lagts till där.

6. Punkterna 3 och 4 skall inte vara tillämpliga på produkter som inte uppfyller villkoren i förteckningen i bilaga II eller som kan anses ha genomgått tillräcklig bearbetning eller förädling endast genom tillämpning av de allmänna toleransbestämmelserna i artikel 6.2.

7. Punkterna 3 och 4 skall inte vara tillämpliga på produkter enligt kapitlen 50–63 i Harmoniserade systemet.

8. Bearbetning eller förädling utanför gemenskapen eller Litauen av det slag som avses i denna artikel, skall ske inom ramen för förfarandet för passiv förädling eller ett liknande system."

4) I artiklarna 13, 14, 15, 17, 21, 27, 30 och 32 skall "som anges i artikel 4" ersättas med "som anges i artiklarna 3 och 4".

5) I artikel 15.6 sista stycket skall datumangivelsen "den 31 december 1998" ersättas med "den 31 december 2000".

6) I artikel 26 skall begreppet "C2/CP3" ersättas med "CN22/CN23".

7) I bilaga I, anmärkning 5.2:

a) Mellan begreppen

"— Regenatkonstfilament" och

"— Syntetiska konststapelfibrer av polypropen"

skall följande införas:

"— Elektriskt ledande fibrer".

b) Det femte exemplet ("En tuftad matta ... är uppfyllda.") skall utgå.

8) Bilaga II skall ändras på följande sätt:

a) Följande skall införas mellan posterna för HS-nr 2202 och 2208:

"HS-nr	Produktbeskrivning	Bearbetning eller förädling av icke-ursprungsmaterial som ger ursprungsstatus	
(1)	(2)	(3)	eller (4)
2207	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent; etylalkohol och annan sprit, denaturerade, oavsett alkoholhalt	Tillverkning utgående från material som inte klassificeras enligt nr 2207 och nr 2208"	

b) Posten beträffande kapitel 57 skall ersättas med följande:

"Kapitel 57	<p>Mattor och annan golvbeläggning av textilmaterial:</p> <p>— Av nålfilt</p> <p>— Av annan filt</p> <p>— Av andra</p>	<p>Tillverkning utgående från (!):</p> <p>— naturfibrer, eller</p> <p>— kemiskt material eller dissolvingmassa</p> <p>Dock får följande användas, förutsatt att varje enskilt filament eller varje enskild fiber har en längdvikt av 9 decitex:</p> <p>— garn av polypropenfilament enligt nr 5402,</p> <p>— stapelfibrer av polypropen enligt nr 5503 eller nr 5506, eller</p> <p>— fiberkabel av polypropenfilament enligt nr 5501</p> <p>Värdet av dessa material får dock inte överstiga 40 % av produktens pris fritt fabrik</p> <p>— vävnader av jute får användas som bas</p> <p>Tillverkning utgående från (!):</p> <p>— naturfibrer, inte kardade eller kammade eller på annat sätt beredda för spinning, eller</p> <p>— kemiskt material eller dissolvingmassa</p> <p>Tillverkning utgående från (!):</p> <p>— garn av kokos- eller jutefibrer (*),</p> <p>— garn av syntet- eller av regenatfilament,</p> <p>— naturfibrer, eller</p> <p>— konststapelfibrer, inte kardade eller kammade eller på annat sätt beredda för spinning</p> <p>— vävnader av jute får dock användas som bas</p>	
-------------	--	--	--

(!) För särskilda villkor rörande produkter gjorda av en blandning av textilmaterial, se inledande anmärkning 5.

(*) Användande av jutegarn är tillåten från och med 1 juli 2000."

c) Posten beträffande HS-nr 7006 skall ersättas med följande:

7006	<p>Glas enligt nr 7003, 7004 eller 7005, böjt, bearbetat på kanterna, graverat, borrarat, emaljerat eller på annat sätt bearbetat, men inte inramat och inte i förening med annat material:</p> <p>— glasplattor (substrat), täckt med ett dielektriskt metallskikt, halvledare enligt SEMII:s standard (*)</p> <p>— andra</p>	<p>Tillverkning utgående från icke täckta glasplattor enligt nr 7006</p> <p>Tillverkning utgående från material enligt nr 7001</p>	
------	--	--	--

(*) SEMII — Semiconductor Equipment and Materials Institute Incorporated.”

d) Posten beträffande HS-nr 7601 skall ersättas med följande:

7601	Aluminium i obearbetad form	<p>Tillverkning vid vilken</p> <p>— allt använt material klassificeras enligt ett annat tulltaxenummer än produkten, och</p> <p>— värdet av allt använt material inte överstiger 50 % av produktens pris fritt fabrik,</p> <p>eller</p> <p>Tillverkning genom smältning eller elektrolys av olegerat aluminium eller av avfall och skrot av aluminium”</p>	
------	-----------------------------	--	--

9) Följande bilaga skall läggas till:

"BILAGA V

Förteckning över material med ursprung i Turkiet på vilka bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 inte är tillämpliga, angivna enligt kapitel och nummer i Harmoniserade systemet (HS)

Kapitel 1	
Kapitel 2	
Kapitel 3	
0401 till 0402	
ex 0403	
0404 till 0410	
0504	
0511	
Kapitel 6	
0701 till 0709	

ex 0710	Grönsaker (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, med undantag av sockermajs enligt nr 0710 40 00
ex 0711	Grönsaker tillfälligt konserverade (t.ex. med svaveldioxidgas eller i saltlake, svavelsyrlighetsvatten eller andra konserverande lösningar) men olämpliga för direkt konsumtion i detta tillstånd, med undantag av sockermajs enligt nr 0711 90 30
0712 till 0714	
Kapitel 8	
ex Kapitel 9	Kaffe, te och kryddor, med undantag av matte enligt nr 0903
Kapitel 10	
Kapitel 11	
Kapitel 12	
ex 1302	Pektinämnen, pektinater och pektater
1501 till 1514	
ex 1515	Andra vegetabiliska fetter och feta oljor samt fraktioner av sådana fetter och oljor (med undantag av jojobaolja och fraktioner av denna olja), även raffinerade men inte kemiskt modifierade
ex 1516	Animaliska och vegetabiliska fetter och oljor samt fraktioner av sådana fetter eller oljor, som helt eller delvis hydrerats, omförestrats (även internt) eller elaidiniserats, även raffinerade men inte vidare bearbetade, med undantag av hydrerad ricinolja, s.k. opalvax
ex 1517 och ex 1518	Margarin och andra beredningar av animaliska fetter
ex 1522	Återstoder från bearbetning av fetter, feta oljor eller andra fettartade ämnen eller av animaliska eller av vegetabiliska vaxer, med undantag av degas
Kapitel 16	
1701	
ex 1702	Annat socker, inbegripet kemiskt ren laktos, maltos, glukos och fruktos, i fast form; sirap och andra sockerlösningar utan tillsats av aromämnen eller färgämnen; konstgjord honung, även blandad med naturlig honung; sockerkulör med undantag av följande nummer 1702 11 00, 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 50 00 och 1702 90 10
1703	
1801 och 1802	
ex 1902	Fyllda pastaprodukter innehållande mer än 20 viktprocent fisk, kräftdjur, blötdjur eller andra ryggradslösa vattendjur, korv e.d., kött och slaktprodukter av alla slag, inbegripet fett av alla slag
ex 2001	Gurkor, kepalök (vanlig lök), mango chutney, frukter av släktet Capsicum, med undantag av paprika, svampar och oliver, beredda eller konserverade med ättika eller ättiksyra
2002 och 2003	
ex 2004	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av potatis i form av mjöl eller flingor och sockermajs
ex 2005	Andra grönsaker, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra, ej frysta, andra än produkter enligt nr 2006, med undantag av potatis i form av mjöl eller flingor och sockermajs
2006 och 2007	
ex 2008	Frukt, bär, nötter och andra växtdelar, på annat sätt beredda eller konserverade, med eller utan tillsats av socker, annat sötningsmedel eller alkohol, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av jordnötssmör, palmhjärtan, majs, jams, batater (sötpotatis) och liknande ätbara växtdelar innehållande minst 5 viktprocent stärkelse, vinblad, humleskott och andra liknande ätliga växtdelar
2009	

ex 2106	Aromatiserade eller färgade sockerlösningar
2204	
2206	
ex 2207	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent, utvunnen ur jordbruksprodukter som anges i denna förteckning
ex 2208	Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av mindre än 80 volymprocent, utvunnen ur jordbruksprodukter som anges i denna förteckning
2209	
Kapitel 23	
2401	
4501	
5301 och 5302	

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 1999.

Utfärdat i Bryssel den 27 januari 1999.

På associeringsrådets vägnar

A. SAUDARGAS

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 april 1998

om det stöd som Tyskland beviljat företaget SHB Stahl- und Hartgußwerke
Bösdorf AG

[delgivet med nr K(1998) 1325]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/139/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att berörda parter fått tillfälle att inkomma med synpunkter enligt dessa bestämmelser, och

med beaktande av följande:

I

Den 5 februari 1997 beslutade kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget avseende det omstruktureringsstöd som Tyskland anmält till förmån för SHB Stahl- und Hartgußwerke Bösdorf AG (nedan SHB). Det rör sig om ett stöd som anmäldes den 19 augusti 1996 (ett återbetalningsfritt finansiellt stöd på 4,5 miljoner tyska mark och anstånd med återbetalningen av ett lån på 1,5 miljoner tyska mark från Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben = BvS) samt om ett tidigare stöd (ett stöd på 5 miljoner tyska mark ur delstaten Sachsens konsolideringsfond i form av ett delägarskap). Kommissionen fattade den 12 juni 1996 ett beslut om att inte invända mot detta stöd⁽¹⁾. Kommissio-

nens beslut om att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget fattades efter det att ett konkursförfarande (*Gesamtvollstreckung*) hade inletts mot företaget SHB den 18 oktober 1996.

Beslutet av den 12 juni 1996 fattades efter granskning av omstruktureringsplanens överensstämmelse med riktlinjerna för statliga stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽²⁾. Det ytterligare stöd som anmäldes den 19 augusti 1996 presenterades också av de tyska myndigheterna som omstruktureringsstöd till samma företag. Stödet beviljades dock redan under det första halvåret 1996, medan skriftväxlingen mellan Tyskland och kommissionen om det första stödet ännu inte var avslutad.

Kommissionen fastställde således i sitt beslut av den 5 februari 1997 att omstruktureringsstödet enligt ovan nämnda riktlinjer får beviljas endast en gång, men att detta inte var tillräckligt för att avgöra om det nya stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden om man inte inom ramen för förfarandet undersökte alla relevanta omständigheter. Detta skulle också omfatta villkoren och skyldigheterna i beslutet av den 12 juni 1996.

I den omstruktureringsplan inom ramen för vilken det första stödet beviljades och på vilken kommissionen stödde sig i sitt beslut av den 12 juni 1996, förutsattes det att smedjan skulle läggas ned samt att företaget skulle koncentrera sig på stålgiuteriverksamhet och sänka råvaru- och personalkostnaderna. Gjuterikapaciteten skulle bibehållas på samma nivå. Kostnaderna för omstruktureringen uppskattades till 10 miljoner tyska mark.

⁽¹⁾ Jfr stöd N 743/95, skrivelse SG(96) D/5958 av den 28 juni 1996.

⁽²⁾ EGT C 368, 23.12.1994, s. 12.

I sitt beslut om att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 andra stycket i EG-fördraget fastställde kommissionen — utgående från den information den då hade tillgång till — att det ytterligare stödet inte uppfyllde villkoren i riktlinjerna därför att a) Tysklands anmälan inte innehöll någon tillräckligt detaljerad, systematisk och anpassad omstruktureringsplan, b) planen i fråga inte förutsatte någon ytterligare minskning av kapaciteten trots att det handlade om ett storföretag verksamt inom en sektor med överkapacitet och c) det ifrågavarande stödets proportionalitet inte kunde visas.

Den information som gällde omstruktureringsåtgärderna var så mycket mindre övertygande eftersom företaget gick i konkurs några månader efter det att stödet beviljades. Kommissionen hade inte vid denna tidpunkt någon information om genomförandet av den ursprungliga planen (som det första stödet N 743/95 var förknippat med).

Före beslutet om att inleda ett förfarande påpekade kommissionen för de tyska myndigheterna genom en skrivelse D/50466 av den 31 januari 1997 att det vore skäl för dem att skriva in sina fordringar i förteckningen över fordringsägare med tanke på inledandet av ett konkursförfarande mot företaget SHB för att försäkra sig om en återbetalning, om kommissionen eventuellt fattar ett negativt beslut om stödet i fråga. Kommissionen upprepade denna anmodan i sin skrivelse av den 25 februari 1997 till Tyskland om att ett förfarande hade inletts.

II

Genom en skrivelse SG(97) D/1420 av den 25 februari 1997, där kommissionen underrättade de tyska myndigheterna om att ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget hade inletts, uppmanades de att översända sina synpunkter och den information som var nödvändig för granskningen av stödet. De tyska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 7 april 1997 (registrerad den 7 april 1997 med ärendebeteckning A/32789).

Genom skrivelsen fick kommissionen kännedom om att syftet med det ytterligare stödet dels var att undsätta SHB, som på grund av en akut likviditetskris hotades av ett konkursförfarande, dels att hitta en ny investerare (*Auffanglösung*). Enligt de tyska myndigheterna kunde nödvändigheten av att inleda ett konkursförfarande inte förutses när det ytterligare stödet beviljades (i början av 1996, även om det anmäldes först i augusti 1996).

De tyska myndigheterna bekräftade informellt att den fordran som var förknippad med det andra stödet hade förts in i förteckningen över fordringsägare i konkursen. Enligt denna information sades delägarskapet (det första stödet) upp i samband med att konkursförfarandet inleddes.

Vid tidpunkten för skrivelsen hade de tyska myndigheterna inte någon närmare information om hur genomförandet av omstruktureringsplanen, som utgjorde grunden för kommissionens första beslut i juni 1996, framskred.

III

Den skrivelse genom vilken Tyskland underrättades om kommissionens beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget offentliggjordes i form av ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽³⁾. I tillkännagivandet uppmanar kommissionen övriga medlemsstater och berörda parter att inkomma med synpunkter.

Efter offentliggörandet yttrade sig Frankrike genom en skrivelse av den 30 juni 1997 om detta förfarande.

Syftet med yttrandet var att göra kommissionen uppmärksam på att det rådde överkapacitet inom den ifrågavarande sektorn (stålgljuteri) och att de franska myndigheterna stödde kommissionen för att främja en välfungerande gemensam marknad.

Synpunkterna tillsändes de tyska myndigheterna genom en skrivelse av den 15 juli 1997. De tyska myndigheterna har inte reagerat.

IV

Den information som de tyska myndigheterna översände i samband med förfarandet var inte tillräcklig för att kommissionen skulle kunna fatta ett slutligt beslut. Därför uppmanade kommissionen formellt genom beslut 97/793/EG de tyska myndigheterna att inom två månader översända all information med relevans för granskningen av ärendet⁽⁴⁾. Om kommissionen inte fick ett fullständigt svar, skulle den kunna fatta ett beslut på grundval av den information den hade till sitt förfogande.

Kommissionen begärde framför allt information om hur genomförandet av den omstruktureringsplan som utgjorde grunden för kommissionens första beslut framskred, en redogörelse för orsakerna till varför BvS beviljade ytterligare stöd, en redogörelse för hur omstruktureringsplanen anpassats till nya svårigheter samt hur genomförandet av denna plan framskred och en redogörelse för hur konkursförfarandet framskred.

Kommissionens skrivelse av den 18 augusti 1997, genom vilken kommissionen underrättade de tyska myndigheterna om detta beslut, besvarades av dem genom skrivelser av den 16 oktober och 27 oktober 1997 (registrerade den 17 och den 31 oktober 1997). Av den översända informationen har kommissionen slutit sig till följande:

- Omstruktureringsplanen, på grundval av vilken kommissionen fattade sitt första beslut i juni 1996, har inte genomförts konsekvent och inom utsatt tid.
- Det andra stödet, som beviljades i början av 1996, skulle hindra det konkursförfarande som hotade företaget på grund av det försenade genomförandet av omstruktureringsåtgärderna.

⁽³⁾ EGT C 165, 31.5.1997, s. 10.

⁽⁴⁾ EGT L 323, 26.11.1997, s. 29.

- Omstruktureringsplanen för det ytterligare stödet var densamma som för det första stödet, varvid det ytterligare stödet berättigades av det försenade genomförandet av den omstruktureringsplan som var förknippad med det första stödet.
- Företagsledningen fortsätter att leta efter en ny investerare under det pågående konkursförandet. Det bildades ett nytt företag (Stahl- und Hartgußwerke Bösdorf GmbH), som hyrde största delen av tillgångarna i SHB. Övriga anläggningstillgångar skulle avyttras. Varken BvS eller delstaten Sachsen deltar finansiellt i denna lösning.

V

De olika finansiella åtgärderna till förmån för företaget SHB anmäldes i egenskap av omstruktureringsstöd av de tyska myndigheterna. Det gällde framför allt ett bidrag ur delstaten Sachsens konsolideringsfond på 5 miljoner tyska mark i form av ett delägarskap (kommissionens beslut av den 12 juni 1996), och sedan om ett återbetalningsfritt bidrag på 4,5 miljoner tyska mark och anstånd med återbetalningen av ett lån på 1,5 miljoner tyska mark. Dessa åtgärder bör betraktas som statligt stöd enligt artikel 92.1 i EG-fördraget, eftersom det i fråga om SHB gällde ett företag i svårigheter som inte hade kunnat få någon bankkredit eller någon annan privat finansiering.

Det ytterligare stödet, som beviljades senare som ett andra steg, bör anses olagligt eftersom det beviljades innan kommissionen hade fattat ett slutligt beslut om det. Detta påverkar dock inte stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

För att vara förenligt med den gemensamma marknaden måste ett av undantagen enligt artikel 92.2 och 92.3 i EG-fördraget respektive artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet vara tillämpligt. Kriterierna i riktlinjerna om statliga stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter måste tillämpas för granskningen av omstruktureringsstödet förenlighet med den gemensamma marknaden enligt artikel 92.3 c i EG-fördraget.

Vad det första stödet beträffar beslutade kommissionen efter en granskning av omstruktureringsplanen att stödet bör anses förenligt med den gemensamma marknaden och att inte göra några invändningar mot stödet. Detta beslut av den 12 juni 1996 grundade sig på följande omstruktureringsåtgärder: nedläggningen av smedjan, inriktningen på gjuteriverksamhet utan utvidgning av produktionskapacitet samt minskningen av personalstyrkan och produktionskostnaderna. Åtgärderna skulle göra det möjligt för SHB att återfå sin lönsamhet och livsduglighet på lång sikt.

Den information som kommissionen har tillgång till för närvarande (skrivelser av den 16 och den 27 oktober 1997) visar dock att planen varken genomförts konsekvent eller inom utsatt tid. Denna plan ligger dock till grund för kommissionens beslut av den 12 juni 1996 om att anse stödet förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen måste således slå fast att det stöd som den godkände den 12 juni 1996 inte har beviljats enligt villkoren i ovan nämnda beslut. Enligt punkt 3.2.2 iv i riktlinjerna för omstruktureringsstöd måste företaget fullständigt genomföra omstruktureringsplanen. I annat fall kan kommissionen enligt artikel 93.3 i EG-fördraget vidta åtgärder för att kräva en återbetalning av stödet, om den inte ändrar sitt ursprungliga beslut på grund av en anmälan.

Det faktum att de tyska myndigheterna har beslutat att bevilja det av akuta finansiella svårigheter drabbade företaget ytterligare stöd innan ett beslut har fattats om det första stödet visar att planen inte gjorde det möjligt för företaget att bli lönsamt på lång sikt. Detta meddelades dock aldrig kommissionen, som mottog anmälan om det ytterligare stödet först i augusti 1996, två månader före konkursansökan.

Enligt den information som översänts beviljades det ytterligare stödet i flera delar, så att den första delen utbetalades i januari 1996. I sin skrivelse av den 14 november 1996 (registrerad med ärendebeteckning A/38134 den 19 november 1996) motiverade de tyska myndigheterna beslutet om att bevilja den första delbetalningen på 2 miljoner tyska mark med att det var nödvändigt att avvärja en akut likviditetskris för att undvika ett konkursförfarande. Samtidigt beslutade BvS att bevilja anstånd med återbetalningen av de finansiella medel som beviljades mellan den 18 januari 1996 och den 30 september 1996. Genom att förhindra ett konkursförfarande hoppades BvS hitta en ny investerare för detta företag inom ramen för en andra privatisering och att sålunda införliva det i en gjuterikoncern. Den tilltänkta koncernen drog sig dock senare ur projektet.

Den första delbetalningen bör enligt villkoren för beviljande av stöd betraktas som undsättningsstöd snarare än som omstruktureringsstöd (såsom de tyska myndigheterna har beskrivit det). Enligt definitionen i punkt 2.1 i gemenskapens riktlinjer skall ett undsättningsstöd nämligen ge företaget en kort andhämtningspaus så att det kan utarbeta en långfristig lösning på sina finansiella problem.

Enligt punkt 3.1 i riktlinjerna måste dock alla undsättningsstöd beviljas i form av lånegarantier eller lån för att vara förenliga med den gemensamma marknaden. Det stöd som beviljades SHB i januari 1996 bestod av ett återbetalningsfritt finansiellt stöd och av anstånd med återbetalningen av ett lån, vilket kan betraktas som ett

nytt lån med räntesats och villkor som är obekanta för kommissionen. Den återbetalningsfria delen av stödet uppfyller inte det villkor som fastställs i riktlinjerna. Vad anståndet med återbetalningen beträffar har kommissionen ingen fullständig information.

Undsättningsstöd måste dessutom begränsas till det lägsta nödvändiga beloppet och får betalas endast för den tid som är nödvändig för att utarbeta saneringsplanen. I riktlinjerna sägs det att denna period i regel inte får vara längre än sex månader. Anståndet med betalningen gäller dock en period som är längre än sex månader (18 januari – 30 september). De villkor som gäller undsättningsstöd kan således inte anses uppfyllda.

Mellan januari och juli 1996 fick SHB sammanlagt 4,5 miljoner tyska mark i återbetalningsfritt finansiellt stöd samt anstånd med återbetalningen till ett belopp av 1,5 miljoner tyska mark. Allt detta stöd anmäldes som omstruktureringssöd, och åtföljdes av (bristfällig) information om en omstruktureringssplan. Kommissionen fastställde med anledning av sitt beslut av den 5 februari 1997 att villkoren i riktlinjerna angående omstruktureringssplaner inte verkade vara uppfyllda utgående från den information kommissionen hade tillgång till då.

Den plan inom ramen för vilken det ytterligare stödet beviljades var således densamma som den som lades fram för kommissionen för bedömning av det första stödet i oktober 1995. Förhandskalkylerna för denna plan upphör 1995/1996. Även om det hävdas att företaget väntas nå ett positivt årsresultat för 1997, motsvarar resultaten för 1995 inte det som förutsågs i planen. Genom det försenade genomförandet har planen blivit osystematisk, och de antaganden den bygger på har blivit orealistiska. Det är uppenbart att nödvändiga ändringar av planen inte har gjorts. Kommissionen kan således inte avgöra om det handlar om en omstruktureringssplan som skall hjälpa företaget att åter bli lönsamt och livsdugligt på lång sikt.

SHB är verksamt inom en sektor med strukturell överkapacitet, dvs. gjuteri- och smidesteknik. Enligt planen skulle smedjan läggas ned helt och hållet 1995/1996, men kommissionen har inte fått någon närmare redogörelse för de vidtagna åtgärderna. De tyska myndigheterna uppgav att framför allt nedläggningen hade blivit försenad.

Planen förutsatte ingen ytterligare minskning av kapaciteten, medan stödet däremot fördubblades och den förutsatta nedläggningen av smedjan inte genomfördes konsekvent. När stödet beviljades var det fråga om ett stort företag. Även om ett företag är beläget i en region som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 92.3 a i EG-fördraget, måste stora företag som är verksamma inom en

näringsgren som kännetecknas av överkapacitet minska sin kapacitet i förhållande till det stöd det har mottagit för att undvika en orimlig snedvridning av konkurrensen. Detta förutsågs inte i planen.

De utdrag ur planen som översänts till kommissionen innehåller ingen information om stödmottagarens bidrag till omstruktureringen. Planen innehåller inte heller något åtagande om att kontrollera om genomförandet av omstruktureringen sker enligt planen och inte heller någon årlig rapporteringsskyldighet om hur genomförandet framskrider.

VI

På grundval av det ovanstående, särskilt avsnitt V, fastslår kommissionen att det stöd till SHB som anmäls som stöd till omstrukturering inte uppfyller de villkor som fastställs i riktlinjerna om statliga stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter. Därför måste stödet anses oförenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga omstruktureringssöd som Tyskland beviljat företaget SHB Stahl- und Hartgußwerke Bösdorf AG är enligt artikel 92.1 i EG-fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet oförenligt med den gemensamma marknaden och uppfyller inget av villkoren för beviljande av undantag enligt artikel 92.2 och 92.3 i EG-fördraget respektive artikel 61.2 och 61.3 i EES-avtalet. De statliga stödåtgärderna är följande:

- a) Stödet ur delstaten Sachsens konsolideringsfond på 5 miljoner tyska mark i form av ett delägarskap.
- b) Det återbetalningsfria finansiella stödet på 4,5 miljoner tyska mark samt det lån på 1,5 miljoner tyska mark om vilket ett beslut hade fattats om anstånd med återbetalningen.

Artikel 2

Tyskland skall vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa återbetalningen av det olagligt beviljade stödet. Det belopp som skall återbetalas skall inbegripa ränta som löper från och med den dag då stödet beviljades med en räntesats som motsvarar den referensränta för beräkning av nettobidragsekivalenten för regionalstödsordningar i Tyskland som var tillämplig den dagen.

Återkravet skall ske enligt förfaranden och bestämmelser i tysk lagstiftning. De gällande bestämmelserna skall tillämpas så, att återbetalningen inte omöjliggörs.

Artikel 3

De tyska myndigheterna skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa det.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 22 april 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 juni 1998

om det stöd som Luxemburg beviljat ProfilARBED för investeringar i miljöskydd

[delgivet med nr K(1998) 1764]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(1999/140/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 4 c i detta,

med beaktande av kommissionens beslut nr 2496/96/EKSG av den 18 december 1996 om gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin⁽¹⁾, särskilt artikel 6 i detta, och

av följande skäl:

I

I en skrivelse av den 30 december 1993 som registrerades av kommissionen den 4 januari 1994 anmälde de luxemburgska myndigheterna att de planerade att bevilja stöd till stålföretaget ProfilARBED (Arbed) för de investeringar i miljöskydd som företaget gjort.

I en skrivelse av den 14 juni 1994⁽²⁾ underrättade kommissionen den luxemburgska regeringen om sitt beslut av den 1 juni 1994 om att inleda ett förfarande enligt artikel 6.4 i beslut nr 3855/91/EKSG⁽³⁾ (nedan benämnt gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin, sedan dess ersatt med beslut nr 2496/96/EKSG).

Den 9 augusti 1993 ansökte Arbed om statligt stöd för 25 % av de 613 miljoner luxemburgska franc som företaget hade åtagit sig att lägga på miljöskydd i samband med utvecklingen av stålverket i Esch-Schiffange, vilket inbegrep anläggandet av ett nytt elektrostålverk. I en skrivelse av den 19 december 1994 uppgav den luxemburgska regeringen att den planerade att tilldela Arbed ett kapitalanslag som inte översteg 15 % av den stödberättigade investeringen. Det tilldelade stödet skulle i enlighet med bestämmelserna i gemenskapens riktlinjer för stöd till miljöskydd⁽⁴⁾ inte överstiga den högsta nivån som var 91,950 miljoner luxemburgska franc.

De luxemburgska myndigheterna lade fram följande argument i sitt svar på beslutet att inleda förfarandet:

- 1) Stålverksanläggningen hade funnits i sin helhet sedan slutet av artonhundratalet och den flytande fasen hade i vilket fall som helst förekommit i Esch i mer än två år innan de nya standarderna trädde i kraft.
- 2) Det var tekniskt omöjligt för den gamla LDAC-anläggningen att uppnå de miljöskyddsnivåer som fastlagts genom de nya standarder som infördes i februari 1993.
- 3) Enligt avsnitt II andra stycket i ingressen till gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin är den relevanta texten gemenskapens riktlinjer för stöd till miljöskydd.
- 4) Slutligen uppfyllde elektrostålverket i Esch alla kriterier i dessa riktlinjer. Det angavs särskilt att
 - de nya miljöskyddsstandarderna hade trätt i kraft 1990 och förstärkts 1993. Den flytande fasen hade emellertid redan funnits i Esch mer än två år innan de nya standarderna infördes,
 - uppförandet av elektrostålverket innebar en anpassning av en produktionsprocess. Den flytande fasen baserad på LDAC-processen och kontinuerliga gjutningar hade omvandlats till en flytande fas baserad på en elektrisk process och kontinuerliga gjutningar,
 - det begärda stödet avsåg endast den del av investeringen som inte var ekonomiskt lönsam, medan kostnaderna för ersättningsinvesteringar och produktivitetshöjningar, dvs. den del av investeringarna som var ekonomiskt motiverad bars av Arbed i sin helhet, i enlighet med gemenskapens riktlinjer.

De luxemburgska myndigheterna hävdade också att Arbed, med hänsyn till de betydande investeringskostnader som fordras för att få de befintliga LDAC-stålverken att uppfylla kraven i miljöskyddsstandarderna och för att undvika att en stor del av denna investering går

⁽¹⁾ EGT L 338, 28.12.1996, s. 42.

⁽²⁾ EGT C 212, 3.8.1994, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 362, 31.12.1991, s. 57.

⁽⁴⁾ EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.

förlorad när befintliga stålverk under kommande år skall bytas ut, hade beslutat att skynda på det program som avser att dess stålverk skall ersättas med nya som uppfyller kraven i bestämmelserna om miljöskydd. Arbets miljöinvestering i det nya stålverket uppgår till 613 miljoner luxemburgska franc. Om de befintliga anläggningarna hade behållits skulle Arbets uppskattade sammanlagda investeringskostnad ha varit 1,5 miljarder luxemburgska franc. Den luxemburgska regeringen ansåg därför att tilldelningen av stöd skedde i enlighet med andemeningen i artikel 3 i gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin.

II

Efter att ha tagit emot de luxemburgska myndigheternas synpunkter ansåg kommissionen

- 1) att det föreskrivs i artikel 3 i beslut nr 3855/91/EKSG, dvs. de gemenskapsregler för statligt stöd till stålindustrin som gällde då beslutet fattades, att stöd till stålföretag för åtgärder för att krav enligt nya lagstadgade miljöskyddsstandarder skall uppfyllas av anläggningar som varit i drift i minst två år innan dessa nya standarder infördes kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden,
- 2) att det i avsnitt II i ingressen i gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin fastslås en princip av innebörden att stålindustrin och andra branscher skall ha tillgång till stöd för miljöskydd på lika villkor. Därav följer att samma gemenskapsrättsliga bestämmelser om stöd till miljöskydd i princip bör tillämpas generellt och enhetligt på alla verksamheter, oavsett om det rör sig om ett stålverk,
- 3) att även om det anges i inledningen till gemenskapens riktlinjer för stöd till miljöskydd att det enligt principen att "förorenaren betalar" i allmänhet inte skall utgå något stöd som kompensation för kostnader som följer av att tvingande standarder har följts för nya anläggningar, föreskrivs det uttryckligen att de företag som i stället för att helt enkelt anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller de nya standarderna, trots allt kan få stöd för de investeringskostnader som inte överstiger dem som skulle ha uppkommit vid en anpassning av de gamla anläggningarna.

Kommissionen ansåg därför att artikel 3.1 i gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin inte utgjorde något hinder för att förklara sådant stöd förenligt med den

gemensamma marknaden som med iakttagande av tröskelvärden på 15 % brutto beviljas företag, som i stället för att anpassa befintliga anläggningar som varit i drift i mer än två år innan dessa nya standarder träder i kraft väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i de nya bestämmelserna. Detta gäller under förutsättning att stödet inte överstiger det stöd som skulle ha utgått vid en anpassning av det gamla stålverket.

Kommissionen drog därför slutsatsen att stödet var förenligt med artikel 3 i beslut nr 3855/91/EKSG och följaktligen kunde anses som förenligt med den gemensamma marknaden.

Kommissionen beslutade därför den 21 december 1994 att utan att göra invändningar avsluta det förfarande som hade inletts angående stöd till företaget ProfilARBED för miljöskydd⁽⁵⁾.

III

Talan väcktes mot detta kommissionsbeslut i Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt av British Iron and Steel Producers Association (BISPA) med motiveringen att gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin inte kunde tolkas extensivt så att även bestämmelser i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd, vilka avser sektorer som omfattas av EG-fördraget inbegrips.

Kommissionens beslut ogiltigförklarades av förstainstansrätten i dess dom i mål T-150/95 UK Steel Association (tidigare BISPA) mot kommissionen⁽⁶⁾. Rätten hävdade att det stöd som tilldelats Arbed inte kunde godkännas eftersom

- a) det var tydligt att det statliga stödet i föreliggande ärende åsyftade investeringar i en ny anläggning som skulle ersätta den gamla anläggningen,
- b) gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin, som fastställer undantag från det förbud att ge stöd till stålföretag som föreskrivs i artikel 4 c i EKSG-fördraget, måste tolkas strikt med största hänsyn till dess ordalydelse,
- c) det föreskrivs i artikel 3 i den femte utgåvan av gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin att stöd endast kan godkännas för att anpassa anläggningar som varit i drift i minst två år till nya lagstadgade miljöskyddsstandarder och det inte ges någon möjlighet att bevilja stöd till företag som i stället för att anpassa befintliga anläggningar som är äldre än två år, väljer att ersätta dem med nya anläggningar som uppfyller kraven i nya miljöskyddsstandarder,
- d) motiveringen i det överklagade beslutet, enligt vilken det skulle vara tillåtet att tolka artikel 3 i gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin i kombination med gemenskapens riktlinjer för stöd till miljöskydd, som tillåter stöd till nya anläggningar, måste

⁽⁵⁾ EGT C 400, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁶⁾ REG 1997, s. II-1433.

avvisas, då bestämmelserna i de riktlinjerna var i strid med den tydliga ordalydelsen i artikel 3 i gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin.

IV

Mot bakgrund av ovanstående och särskilt avsnitt III i detta beslut drar kommissionen, i enlighet med ovan nämnda dom och i strid med sitt slutliga beslut av den 21 december 1994 (7), slutsatsen att de luxemburgska myndigheternas synpunkter inte var av sådan art att de kunde ändra kommissionens ursprungliga bedömning av sakfrågan då den beslutade att inleda förfarandet, nämligen att stödet inte omfattades av några av undantagen från det allmänna förbud som fastställs i artikel 4 c i EKSG-fördraget och i synnerhet att artikel 3 i gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin inte kunde åberopas för att godkänna stödet i fråga.

Det stöd på 91,950 miljoner luxemburgska franc som Arbed mottagit måste därför anses vara oförenligt med den gemensamma marknaden, eftersom det inte är av sådan art att det kan komma i fråga för undantag enligt gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin från förbudet i artikel 4 c i EKSG-fördraget. Stödet måste därför betalas tillbaka.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd på 91,950 miljoner luxemburgska franc som Luxemburg beviljat Arbed är oförenligt med den

gemensamma marknaden för kol och stål enligt artikel 4 c i EKSG-fördraget.

Artikel 2

Luxemburg skall återkräva de stöd som anges i artikel 1 i enlighet med bestämmelserna i Luxemburgs lagstiftning om indrivning av statens fordringar. För att undanröja verkningarna av stöden skall till stödbeloppen läggas ränta för tiden från och med dagen för beviljandet till och med dagen för återbetalningen av stöden. Den räntesats som skall tillämpas är den räntesats som kommissionen använt vid beräkningen av nettobidragsekvivalenten för regionalstöd under den aktuella perioden.

Artikel 3

Luxemburg skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktas till Storhertigdömet Luxemburg.

Utfärdat i Bryssel den 17 juni 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

(7) Se fotnot 5.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 februari 1999

om ändring av beslut 91/544/EEG om samverkansgruppen för äldre

[delgivet med nr K(1999) 211]

(1999/141/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och av följande skäl:

Mot bakgrund av utvecklingen på gemenskapsnivå behöver fler medlemmar tas in i den grupp som inrättats genom kommissionens beslut 91/544/EEG ⁽¹⁾, ändrat genom beslut 93/417/EEG ⁽²⁾. Med hänsyn till den administrativa effektiviteten bör samtidigt mandattiden för ordföranden och medlemmarna kortas ned.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Beslut 91/544/EEG ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 3.2 skall orden "25 medlemmar" ersättas med orden "24 medlemmar".
- 2) Artikel 4.3 skall ändras på följande sätt:
 - a) Orden "fem platser" skall i varje fall ersättas med orden "fyra platser".
 - b) Följande strecksats skall läggas till:
"— ESCU — European Senior Citizens Union: fyra platser".
- 3) I artikel 5.1 skall orden "18 månader" ersättas med orden "tolv månader".
- 4) I artikel 7.1 skall orden "18 månader" ersättas med orden "tolv månader".
- 5) I bilagan skall följande strecksats läggas till:
"— ESCU — European Senior Citizens Union".

Utfärdat i Bryssel den 10 februari 1999.

På kommissionens vägnar

Pádraig FLYNN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 296, 26.10.1991, s. 42.

⁽²⁾ EGT L 187, 29.7.1993, s. 60.